

J e g y z ő k ö n y v

a Közoktatás-politikai Tanács

2008. október 8-án, kedden, 10 órakor
az Oktatási és Kulturális Minisztérium (Budapest V., Szalay u. 10-14.)
101. számú tanácstermében megtartott
ülésétől

Napirend:

Javaslat a 138/1992. (X. 8.) Kormányrendelet módosítására, mely „a közalkalmazottakról szóló 1992. évi XXXIII. törvény végrehajtásáról a közoktatási intézményekben” címet viseli

Előadó: dr. Szüdi János szakállamtitkár

- 2.1 Javaslat a 10/1994. (V. 13.) MKM rendelet módosítására, mely a pedagógiai-szakmai szolgáltatásokat ellátó intézményekről és a pedagógiai-szakmai szolgáltatásokban való közreműködés feltételeiről intézkedik
- 2.2 Javaslat a 11/1994. (VI. 8.) MKM rendelet módosítására, mely a nevelési-oktatási intézmények működéséről szól
- 2.3 Javaslat a 3/2002. (II. 15.) OM rendelet módosítására, mely a közoktatás minőségbiztosításáról és minőségfejlesztéséről rendelkezik

Előadó: dr. Szüdi János szakállamtitkár

3. Különfélék

Elnököl: Papp Kornél és Mihályi Zoltánné, a nem állami, nem önkormányzati iskolafenntartók oldaláról

Jegyzőkönyvvezető: Varga Erzsébet (Magyar Gyorsírók és Gépírók Országos Szövetsége beszédgyorsíró szolgálat)

Az ülés résztvevői**Az országos pedagógus szakmai szervezetek képviselőiben:**

Dr. Dobos Krisztina
Kőrösiné dr. Merkl Hilda
Miklósi László

Az országos pedagógus szakszervezetek képviselőiben:

Menyhárt Pál
Muity Mária
Kerpen Gábor
Dr. Horváth Péter

Az országos szülői szervezetek képviselőiben:

Keszei Sándor
Novák János
Simonné Toldi Ágnes

Az országos diákszervezetek képviselőiben:

Fábián Tiborné

A helyi önkormányzatok érdekképviseleti szervei részéről:

Horváth Gézáné
Dr. Sáska Géza

Az országos kisebbségi önkormányzatok képviselőiben:

Dr. Schäffer István

A nem állami, nem önkormányzati iskolafenntartók képviselőiben:

Bajzák Erzsébet
Mihályi Zoltánné
Papp Kornél

Az Oktatási és Kulturális Minisztérium és más, az oktatásban érdekelt minisztériumok képviselőiben:

Dr. Szüdi János (OKM)
Kiss Mária (EM)
Lóczy Péter (MEH)
Bencze Péterné (PM)
Paulik Antal (MEH)
Márkus Eszter (MEH)
Ambrus István (OKM)
Varga Mária Beáta (OKM)
Dr. Madarász Hedvig (OKM)
Szűcsné Hobaj Tünde (OKM)
Rostáné Zentai Ildikó (OH)

Meghívottak (szakértőként):

Ásztai Csabáné
Menyhért Ildikó (Utolsó Padban Egyesület)
Ásztai Csabáné (Magyar Zeneiskolák és Művészeti Iskolák Szövetsége)

Tartalomjegyzék

<u>Általános bevezető</u>	6
<u>Az oldalszóvivők és szakértők megnevezése</u>	6
<u>Az ülés napirendjének meghatározása</u>	6
<u>Javaslat a 138/1992. (X. 8.) Kormányrendelet módosítására, mely a közalkalmazottakról szóló 1992. évi XXXIII. törvény végrehajtásáról a közoktatási intézményekben címet viseli</u>	6
<u>Dr. Szüdi János szóbeli kiegészítése</u>	6
<u>Kérdések, észrevételek</u>	7
<u>Válasz az elhangzottakra</u>	11
<u>További hozzászólások</u>	13
<u>Javaslat a 10/1994. (V. 13.) MKM rendelet módosítására, mely a pedagógiai-szakmai szolgáltatásokat ellátó intézményekről és a pedagógiai-szakmai szolgáltatásokban való közreműködés feltételeiről intézkedik</u>	17
<u>Dr. Szüdi János szóbeli kiegészítése</u>	17
<u>Kérdések, észrevételek</u>	18
<u>Válasz az elhangzottakra</u>	23
<u>Javaslat a 11/1994. (VI. 8.) MKM rendelet módosítására, mely a nevelési-oktatási intézmények működéséről szól</u>	26
<u>Dr. Szüdi János szóbeli kiegészítése</u>	26
<u>Kérdések, észrevételek</u>	26
<u>Válasz az elhangzottakra</u>	39
<u>További hozzászólások</u>	41
<u>Javaslat a 3/2002. (II. 15.) OM rendelet módosítására, mely a közoktatás minőségbiztosításáról és minőségfejlesztéséről rendelkezik</u>	45
<u>Dr. Szüdi János szóbeli kiegészítése</u>	45
<u>Kérdések, észrevételek</u>	45
<u>Válasz az elhangzottakra</u>	47
<u>Különfélék</u>	48
<u>Kerettantervek jóváhagyása</u>	48
<u>Rostáné Zentai Ildikó szóbeli kiegészítése</u>	48
<u>Miklósi László referens szóbeli kiegészítése</u>	48
<u>Kérdések, hozzászólások</u>	49

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 12 perc)

PAPP KORNÉL, az ülés levezető elnöke – a továbbiakban ELNÖK: Szeretettel köszöntöm a Közoktatás-politikai Tanács minden tagját és oldalát. Kérem, hogy az oldalak jelentkezzenek be, határozzák meg szövivőjüket, illetve hogy az egyes napirendi pontokhoz óhajtanak-e szakértőt igénybe venni.

Szakmai oldal? (Miklósi László.) Szakszervezetek? (Dr. Horváth Péter: Horváth Péter, szakértő: Ásztai Csabáné.) Szülői oldal? (Keszei Sándor: Keszei Sándor, és hozzászólnak a tagok - Simonné Toldi Ágnes, Novák János - és egy szakértőt neveznének meg, Menyhért Ildikót, az Utolsó Pad Egyesület elnökét.) Köszönöm szépen. Diákoldal? (Fábián Tiborné.) Önkormányzati fenntartói oldal? (Horváth Gézáné.) Kisebbségi önkormányzati oldal? (Dr. Schäffer István.) A nem önkormányzati iskolafenntartók részéről Bajzák Erzsébet. Kormányzati oldal? (Dr. Szüdi János.) Köszönöm szépen.

A meghívót, a javasolt tárgysorozattal, időben megkaptuk. Mielőtt szavazásra tenném fel, van-e a napirenddel nem összefüggő megnyilvánulási szándék? (Nincs ilyen jelzés.) Köszönöm szépen. A kiküldött, javasolt napirendre vonatkozóan szeretnék észrevételeket kérni. Tehát a 138-as kormányrendelet, a 10. és 11. MKM-rendelet, valamint a 3. OM-rendelet módosítása, végül a különfélék. Van-e észrevétel a napirenddel kapcsolatban? Kormányzati oldal?

AMBRUS ISTVÁN: Szeretném tájékoztatni a testület tagjait, hogy a különfélékben a kerettantervekkel kapcsolatos dokumentumról lesz szó elsősorban, ekkorra fog ideérkezni az Oktatási Hivatal képviselője. Az e-mailben kiküldött előterjesztésről van szó, amelynek írásos változatát az Oktatási Hivatal áthozza ide, bárki betekinthez a referensi illetve szakértői véleményekbe.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A különfélék közé van-e esetleg valamelyik oldalnak előterjesztési javaslata? (Nincs ilyen jelzés.) Köszönöm szépen, nincs.

Akkor feltenném szavazásra a kérdést, tehát hogy a kiküldött tárgysorozatot napirendként elfogadják-e az oldalak. (Szavazás.) Egyhangúlag megszavaztuk a napirendet, köszönöm szépen.

Megnyitnám az első napirendi pont tárgyalását: javaslat a 138/1992-es kormányrendelet módosítására. Szeretném az előterjesztő kormányzati oldalt megkérdezni, hogy óhajta-e szóban is kiegészíteni az előterjesztést.

DR. SZÜDI JÁNOS: Tisztelt Tanács! Annyit tennék hozzá az előterjesztéshez, hogy az ihlet ehhez a kormányrendelethez a Zöld könyvből ered, az oktatási kerekasztal javaslatai azok, amelyek nagyjából beépültek a rendelkezések közé. Az volt az oktatási kerekasztal javaslata a kormány felé, hogy azokhoz a feladatokhoz rendeljen többletpénzt a költségvetés, amelyek átlagot meghaladó terhelést jelentenek, az átlagnál nagyobb felelősséget rónak a pedagógus munkakörben foglalkoztatottakra, illetve hogy próbálják ösztönözni a pedagóguspályát választókat arra, hogy vállalkozzanak ilyen feladatok ellátására.

A rendeletre annyit tennék hozzá, hogy a költségvetési fedezetet tartalmazza a költségvetésről szóló törvény, külön fejezetben fogalmazza meg: mintegy 18 milliárd az önkormányzati vonalon és természetesen - ez nem látszik ugyan - a humánszférában ugyanez megjelenik a mi fejezetünkben, tehát arányosan áttettük a szükséges és rendelkezésre álló forrást. Ez annyit jelent, hogy a nem állami intézmények ugyanezeket a forrásokat meg fogják kapni,

miután ez a rendelet értelemszerűen rájuk nézve is tartalmaz előírásokat és feladatokat. A fedezet tehát erre is biztosítva van.

Látszik, hogy tervezetről van szó, ezért van önök előtt. Ennek a benyújtása majd a költségvetési törvény alakulásának függvénye is, hiszen látnunk kell, hogy fog majd alakulni a pótlékalap, illetve hogy fog alakulni az illetménytábla első sora - ezt akkor értelemszerűen korrigálnunk kell. Úgy tervezzük, hogy valamikor december környékén, amikor már megtörténnek a felmérések, megtörténik a költségvetési számok pontosítása, akkor kell a kormány elé benyújtani, hogy január 1-jén ez hatályba lépjen.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a kormányzati oldalnak a szóbeli kiegészítést. Az alap tárgyalási módszerünk szerint a kérdések köre következne, nem érkezett jelzés, hogy ettől térjünk el. Szakmai oldal?

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Akkor a kérdéseket és megjegyzéseket együtt mondjuk el, elnök úr?

ELNÖK: Ha jól tudom, az szmsz alapján két körben tárgyalunk. Eddig nem érkezett arra javaslat, hogy összevonjuk.

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Én javaslom - az idővel való takarékoság érdekében. *(Ambrus István: Az szmsz-ben pont fordítva van.)*

ELNÖK: Az oldalak részéről van-e, aki támogatja a szakmai oldal ezen javaslatát? *(Szavazás.)* Öt oldal támogatja, köszönjük szépen, akkor egybevontan következnek a kérdések és hozzászólások. A szakmai oldalé a szó.

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Köszönjük, elnök úr.

A szakmai oldal ezúton is azzal az alaptétellel indít, hogy fontosnak tartjuk azt a szakmai megközelítést, azt a közeget, amelybe illeszkednek azok az elemek, amelyek itt konkrétan megjelennek ebben a rendeletmódosításban. Ezen belül is értelemszerűen szakmai szempontból lényegesnek tartjuk ezeknek a pótlékoknak a megjelenését, illetve növelését. Tehát ez az alapállás, és további megjegyzéseink ehhez képest értelmezendők.

A rendeletervezetben nem fontosságában, hanem az oldalak szerint haladva, először az integrációs rendszerben részt vevő pedagógusok kiegészítő illetményével kapcsolatosan vetnénk föl: úgy tűnik ebből a megfogalmazásból, hogy az intézményen belül nem gondol differenciálási lehetőségre a rendelet készítője. A kérdés az, hogy szakmailag nem volna-e célszerű, ha a rendelkezésre álló összeg egyik részét az intézményen belüli differenciálásra lehetne fordítani, természetesen az adott feladatra vonatkoztatva. Valamennyien ismerjük azt a helyzetet, amikor az ugyanazon feladaton dolgozók közül vannak, akik alaposabban kiveszik a részüket a munkából. Ez leginkább a második oldalon található 4. pontban volna megfogalmazható. A konkrét felsorolás megvan, hogy kik kaphatnak, de intézményen belüli differenciálásra mintha nem lenne lehetőség.

A következő kérdést a harmadik oldalhoz kapcsolódóan - az oldal közepén, a 7. pontnál - jegyeztem fel, de azt hiszem, ez más helyen is fölvethető. Itt az szerepel, hogy a munkáltató állapítja meg a kiegészítő illetményt. A kérdés, hogy ezek pántlikázott pénzek-e, vagy másra is

fordítható ez az összeg. Ez megfontolandó lenne, hogy ezeket a kiegészítéseket garantáltan kizárólag ezekre a célokra lehessen fordítani, másokra ne.

A negyedik oldalon található 15/c § (4) bekezdéséhez kötődik a következő megjegyzésem. Én értem, érteni vélem a rendeletalkotó szándékát - egy gondom van. Itt arról van szó, hogy milyen százalékponttal kell emelni, milyen módon, ha a nevelőtestület az intézményvezető programját több mint ötven százalékban támogatja. Ez önmagában természetesen helyes. Ugyanakkor valamennyien ismerjük azt a jelenséget, hogy az iskola pedagógusainak leginkább az az érdeke, hogy ne történjék semmi - nem mindig, de van ilyen élethelyzet -, tehát a legjobb igazgató az, aki békén hagyja őket, és nagyon sok helyen őt fogják igen nagy arányban támogatni. Mintha ez a fajta szabályozás ezt segítené vagy ösztönözné. Nem vitatva tehát a nevelőtestület támogatásának fontosságát - hiszen úgy lehet dolgozni, ez a munkának alapfeltétele -, azért nem biztos, hogy ezzel a szakmai szempont minden esetben teljesen találkozik.

Általában nem tettünk javaslatot a pótlékok nagyságához kötődve, viszont fölmerült, talán szerencsésebb volna, ha az integrációs pótlék mértéke nagyobb volna. Tudjuk jól, hogy ez költségvetési kérdés, de a dolog fontossága mindenképpen megérdemelné. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A szakszervezeti oldal következik.

DR. HORVÁTH PÉTER: Tisztelt Közoktatás-politikai Tanács! A szakszervezeti oldalnak az a véleménye, hogy tudomásul vesszük: a kormány az osztályfőnöki és a gyógypedagógiai pótlék emelését is felvállalja, amiről korábban csak a mi igényeink között volt szó, ugyanakkor a mértékét keveselljük, félünk, hogy a jelenlegi megoldás első lépésnek is kevés. Hangsúlyozni szeretném, hogy ha még 20 százalékkal emelkedik is a költségvetési viták során a pótlékalap, akkor sem fogja a 9 ezer forintot elérni az osztályfőnöki pótlék. Ezt a mai 6 ezer forinthez képest kis elmozdulásnak látjuk.

Továbbra is fenntartjuk azt a korábban írásban adott véleményünket, hogy az összes intézkedésre 2009. január 1-jétől kerüljön sor.

Továbbra is javasoljuk, mint korábban, hogy a hátrányos helyzetű gyerekekkel foglalkozók minden más megkötés nélkül - tehát sem a képességkibontakoztató, sem az integrációs felkészítés -, abban a mértékben, ahogy meg van állapítva, kapják ezeket.

Ugyancsak írtuk egy korábbi véleményünkben is - a múltkori tárgyaláson el is mondtuk -, hogy ez terjedjen ki a zeneiskolai pedagógusokra is, a hátrányos helyzetű gyerekekkel foglalkozó pedagógusok részére.

A szakmai oldallal ellentétben mi támogatjuk a 15/c § (4) bekezdését, az 50 százalék feletti támogatást: legalább ebben ismerjük el. Természetesen tudjuk, ez önmagában nem elegendő, hogy ne kerüljön sor azokra a negatív jelenségekre, amelyektől hangos az ország és a pedagógustársadalom, hogy politikai döntések születnek szakmai döntések helyett, de legalább az az igazgató, aki megszerezte, további százalékokat is megérdemel.

Úgy véljük, hogy a további tárgyalások során ezt kell megcélozni.

Javaslatunk van arra is, hogy a pályakezdők illetményét próbáljuk egy kicsit javítani, habár nagyon rosszul kommunikálták, nagy ellenérzést váltott ki a szakmában. Talán úgy kellene mondani, hogy a pályájuk elején járó pedagógusok, vagy valami hasonló elnevezés kellene, hogy a sajtóba talán úgy kerüljön be most már, hogy ne elsősorban ezzel. Az is tény, hogy nagyon kevés pályakezdő lesz, tehát igazából nem is az ő pótlékukról van szó. Nagyon tetszett nekem, amikor az államtitkár úr azt mondta, hogy az ezt a pályát választók ösztönzésére szolgál. Akár a

pedagóguspályát vállalók ösztönzését mondjuk, akár azt, hogy a pálya elején lévőket támogatjuk, sokkal jobban hangzana, és sokkal jobban elfogadható lenne mások számára is.

Kerpen Gábornak volna még mondanivalója.

KERPEN GÁBOR: Alapvetően mi is üdvözljük a kormány azon törekvését, hogy a közoktatás dolgozóit a már régóta szükséges nagyobb anyagi megbecsülésben részesítse - csak a módja az, ami komoly bírálatra adhat okot. Mielőtt ezt elmondanám, három kérdést szeretnék föltenni, ha már a kérdések és a vélemények egy körben vannak.

Ha jól értettem az államtitkár urat, akkor a kormány nem fogja ezt most megvitatni, hanem majd csak a költségvetési vita vége felé. Jól értettem-e én ezt? Mert akkor érdemes... *(Dr. Szüdi János: Akkor fog dönteni.)* ...még egy körben legalább ugyanerről tárgyalni.

A második kérdésem az információhiányomat tükrözi. Az integrációs rendszerben részt vevő intézményekben dolgozóknak juttatandó keresetkiegészítés egy zárt rendszer? Az a rendszer, amiről korábban a munkavállalói oldal is leírta az együttes véleményét? Hogyha ez egy zárt rendszer, akkor nem támogatjuk, hogy így legyen.

A harmadik kérdésem pedig: mi az oka annak, hogy ez a két elem csak szeptember 1-jei hatállyal lép életbe. Kizárólag anyagi okai vannak-e? Mert ha igen, mi mindent megteszünk azért, hogy az OKM-et támogassuk abban, hogy ez már januártól érvényre jusson.

Ami a tartalmi elemeit illeti, mi folyamatosan azt mondtuk, hogy a pályakezdekők bérrendszere nem jó. Ha arra akarjuk ösztönözni a felkészült diákokat, hogy válasszák a pedagóguspályát, akkor összhangot kell teremteni a Kjt. gyakornoki rendszere, az iskolák működése, a munkafeladatok és a munkabérek között. Mi fenntartjuk, hogy azzal egyrészt jobban lehet ösztönözni, másrészt jobban lehet az iskolák működését segíteni, hogyha a pályakezdekők és az őket mentorálók kötelező óraszámja nagymértékben csökken, ennek a finanszírozására szerintünk az Új tudás programon belül van mód.

Üdvözljük azt, hogy a kötelezően pótlékolt feladatok közül kettőnek a díjazása emelkedik. Azt azonban nyomatékosan aláhúzó, amit Horváth Péter mondott, különösen azért, mert az anyagban szerepel, hogy átlagosan bruttó nyolcezer-egynéhány száz forintba prognosztizálja a kormányzat, és ez nagyon alacsony. Ez olyan kismértékű, ami nem segíti ennek a nagyon fontos feladatnak az ellátását, sem pedig a diákoknak jutó szolgáltatás minőségét nem javítja.

Nagyon fontos és üdvözlendő - és még nem hangzott el -, hogy a szakszervezetek közös kérésére a rendszerből kikerült az intézményvezetők jelenleg még nem kötelező szakvizsgálata mint a kiegészítő illetményhez való hozzájutás feltétele. Azt a közös álláspontot azonban szintén fenntartjuk, ami nem került említésre, hogy a pályakezdekő kiegészítő illetményt be kell számítani mind az óradíjba, mind a további szakképesítés után járó illetmény alapjába is.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A szülői oldal következik.

KESZEI SÁNDOR: Ez nagyon erősen pedagógiai szakmai kérdés, amihez a szülői oldal nem konyít. Erre nem hívtunk szakértőket, ezért nemigen tudunk hozzászólni. Csupán egy kérdésem lenne. Hogyha az iskola jogellenesen otthon hagyja a tanulmányi kirándulásból a gyereket, és beteszik egy másik osztályba, akkor az ott lévő pedagógus teljesítménypótlékot kap, illetve emelt óradíj jár neki. Hogy egyeztethető ez össze az egyenlő bánásmód elvével, hiszen otthon hagyják a gyerekeket, holott nem hagyhatják otthon? De ha mégis otthon hagyják, akkor

egy ilyen komoly juttatást kapnak a pedagógusok, ami esetleg arra ösztönzi az iskolát vagy az osztályt, hogy hagyjon otthon egy-két gyereket, mert akkor hozzájutnak a pedagógusok ehhez az emelt óradíjhoz, illetve teljesítménypótlékhoz. Köszönöm szépen, erre konkrét választ kérek.

ELNÖK: Köszönjük szépen. A diákoldal következik.

FÁBIÁN TIBORNÉ: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Valóban szakmai kérdésről van szó. A diákoldal természetesen támogatja a pedagógusok illetményemelését, szakmailag pedig elfogadjuk a szakmai és a szakszervezeti oldal véleményét.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az önkormányzati oldalé a szó.

HORVÁTH GÉZÁNÉ: Önkormányzati oldalról is elfogadjuk a szakma érvelését. Az előbb államtitkár úr már említette, hogy ez mind a költségvetési törvény függvénye, tehát nagyon szorítunk azért, hogy itt együtt jól gondoljuk át, közösen mindenkivel, és a költségvetés elfogadásánál ez szerepet játsszon.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. A kisebbségi önkormányzati oldal következik.

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: A vezetői kiegészítő illetményénél szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a jelenlegi szabályozás a vezetők kötelező pótlékát a tanulócsoporthoz számától teszi függővé. Ez gyakorlatilag annyit jelent, hogy egy olyan intézményben, ahol van óvoda, általános iskola kollégium, gimnázium, tehát végig mind, de mindegyikből csak egy, maximum kettő, tehát nem jön ki az a tanulócsoporthoz, a vezető hihetetlenül széles skálán lát el feladatokat, a jelenlegi szabályozás értelmében ez nem tükröződik az ő fizetésén, illetve pótlékán. Gyakorlatilag ezt is valamilyen formában tükröztetni kellene abban, hogy ez a fajta sokszínű feladatellátás ugyanolyan kemény feladat, mint egy valamivel nagyobb létszámú középiskolának vagy kollégiumnak a vezetése. Ráadásul azért is, mert ezeknél az úgynevezett többcélú intézményeknél maga a fenntartó megspórol több fizetést. Előfordulhat, hogy önállóan léteznek akkora intézmények, mint amelyet például az adott kolléga mintegy mellékesként, hozzácsatolt intézményként visz az intézményével együtt. Ezt tehát valamilyen formában jó lenne tükröztetni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A nem önkormányzati iskolafenntartói oldalé a szó.

MIHÁLYI ZOLTÁNNÉ: Köszönöm szépen, elnök úr. Gondolom, érthető a jogalkotónak az a szándéka, amely szerint a fiatal kollégákat szeretné jobban dotálni, tekintettel arra, hogy fontos lenne, hogy a magyar közoktatásban megújuljon a pedagógustársadalom. Azt gondolom - és egy kérdést szeretnék feltenni ezzel kapcsolatban -, nem tekinthetünk el a 25 vagy annál több évet a közoktatásban eltöltött pedagógusoktól sem. Az illetménykiegészítő táblában az látszik, hogy a 25 vagy annál több évet dolgozó pedagógusoknak nincs illetménykiegészítése. Meg lehetne ezt valami módon oldani, tekintettel arra, hogy az elkövetkező tíz évben mégiscsak ők viszik a hátukon a magyar közoktatást?

Második kérdésem ahhoz kapcsolódik, amit már Kerpen Gábor is fölített a 15/e § (2) bekezdésével összefüggésben, hogy a második és további szakképesítés után járó

illetménynövekedés, illetve kiegészítő illetmény figyelmen kívül hagyásával kell meghatározni. A rendelet nem szól azonban arról, hogy akkor a túlóradíjakat és egyebeket mi módon kell kiszámolni. Semmi másról nem szól a történet, csak arról, hogy a második és a további szakképesítés. Egy átsorolásnál - ez már csak egy részletkérdés - hová tesszük ezt a kiegészítést, és mi módon kell kiszámolni a túlóradíjakat?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. A válaszok megadására a kormányzati oldalé a szó.

DR. SZÜDI JÁNOS: Köszönöm. Mindenesetre én azt gondolom, hogy a pontosító javaslatokat természetesen - az elnevezésben, meg annak egyértelművé telében mit hová kell beszámítani - meg fogjuk tudni csinálni. Egyet nem tudok megígérni: hogy a pénz több lesz. Van egy forrás. Elmondtam, hogy 18 milliárd forint van a költségvetésben, tehát ez az a pénz, ami rendelkezésre áll. Lehet ide-oda tenni a pénzeszközöket, de ahhoz, hogyha valamit meg kell emelni, máshonnan el kell venni. Jelen pillanatban ez a döntés született, hogy így kerüljenek a források felosztásra. A döntés nem a közigazgatás döntése volt. Gondolom, hogy erről többet nem nagyon kell mondanom. Lehetne emelni az osztályfőnököt, de akkor meg kell mondani, hogy ennek mi a forrása.

Ugyanez vonatkozik a bevezetés időpontjára is: ezek kiszámított időpontok, a források, juttatások függvényében, méghozzá a jövő évre vetítve. Azt is ki kellett számolni, hogy az összes önkormányzati terheket figyelembe véve, hogyha ekkor meg akkor vezetjük be, akkor a jövő évi forrás rendelkezésre áll-e, előteremthető-e. Itt tehát nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy minden változás végrehajthatatlan terheket ró az önkormányzatokra.

Azért nem mennék végig az összes ilyen juttatáson, mert - elismerve, hogy mindenkinek jó lenne, meg minden pótlékot jó lenne megemelni, meg a vezetőknek is többet kellene adni, mert ez tényleg így van - a túl-ig szabályozás lehetőséget ad minden olyan pluszmunka elismerésére, amelyre a központi szabályok nem nyújtanak lehetőséget, és minden olyan vezetői vagy osztályfőnöki többletfeladat elismerésére, amelyet sajnos helyben van csak lehetőség tovább erősíteni, és tovább növelni az összegeket.

A differenciálás. Ha megnézed a (7) bekezdést, benne van, hogy 50 százalékkal lefelé, 50 százalékkal fölfelé el lehet ettől térni. Amit hoztál nekem, hogy a munkáltató állapítja meg, az úgy folytatható, hogy ez az összeg változtatható, lefelé is, fölfelé is. *(Miklósi László: Figyelmetlen voltam, bocsánat!)* De majd ez is pontosításra kerül. Valószínűleg úgy lesz meghatározva, hogy lesz egy túl-ig összeg, hogy mondjuk 6 ezertől 12 ezer forintig, hogy jobban lehessen látni, és akkor egyértelmű és világos.

Hogy az integrációs normatíva miért járjon, miért ne... Azt gondolom, hogy azért indokolt meghatározni, hogy milyen feltételek mellett jár. Van egy olyan program, amely kifejezetten ehhez a feladathoz indult. Ez egy nyitott program, tehát be lehet kapcsolódni. Például ebben az évben megduplázódott a programba bekapcsolódók száma, ezért a jövő évi költségvetésben egy milliárd forinttal meg is kellett növelni ennek a támogatását. Olyan értelemben zárt a rendszer, hogy be kell jelentkezni ebbe az integrációs programba, de aki bejelentkezik, az hozzá tud jutni ehhez a forráshoz - ilyen értelemben viszont nyitott. Ez a pályázat minden évben meghirdetésre kerül, az intézmények ehhez hozzá tudnak jutni.

Ez az év ezen a téren nagyon jelentős változást hozott, majdnem megduplázódott. Úgy számították ki a kollégák, hogy minden nyilvántartott, illetve érintett mintegy 150 ezer gyerek

bekerül a rendszerbe. Erre lett kiszámítva, és azt gondolom, elfogadható, hogy egy ilyen jóváhagyott program szerint folyjék a dolog.

Van egy adósságom. Kaptunk egy észrevételt, amit eddig még nem ismertettem. Az önkormányzati oldal részéről érkezett, a Magyar Önkormányzati Szövetség részéről, Heltai Miklós úr küldte meg. Ebben jelezte, hogy az integrációs rendszert monitoringolni kell, és hogy ez nagyon munkaigényes és megbízhatatlan az eredménye. Mindent el fognak követni a kollégák, van erre egy külön figyelőhálózat, tehát nézni fogják, hogy eredményes legyen.

A pályakezdő pedagógusok illetménykiegészítése ellen tiltakozik a kolléga, aki leírta.

Az elnevezést szerintem meg lehet nézni, úgy gondolom, az nem olyasmi, amit ne lehetne megváltoztatni. Maga a rendszer két lábon áll. A pályakezdők vagy pályájuk elején járók kapnak egy támogatást, ehhez kapcsolódnak a többiek. De nem szabad elfeledkezni, hogy a költségvetési törvényben a minőségi bérpótlék - jogilag nem így hívjuk - összege majdnem megháromszorozódott, tehát közel 3 milliárd forint áll majd rendelkezésre, hogy a kollégák munkáját elismerjék. Valóban ennek előfeltétele az a teljesítmény, amit helyben nyújtani kell, és ez tényleg döntéskényszer elé állítja az iskola igazgatóját, az intézményvezetőket. Ahhoz, hogy ez reális, számottevő juttatás legyen, egy nevelőtestületnek mintegy egynegyede az, aki ebből számottevő juttatást kaphat. Ha elaprózzák, nyilván nem éri el azt az eredményt, ami ennek a szándéka, hogy a tényleg jó munkát támogassák.

A vezetői elismerésnél mit kell betudni, mit nem, meg hogy jó-e ez a szavazás vagy nem, ez valóban érdekes kérdés. Én azt hiszem, a nevelőtestületi vélemény alakulhat az intézményvezető hozzáállásától, de nem hiszem, hogy ha egy intézményvezető hoz egy olyan intézkedést, ami a tanulók érdekeit szolgálja, miáltal az intézmény eredményei jobbak lesznek, akkor ez az intézményvezető ne kapná meg a nevelőtestület támogatását. Én abban bízom, hogy ez a juttatási rendszer nem szól az ellen, hogy hatékony, jól dolgozó intézményvezetők maradjanak és kerüljenek be a rendszerbe.

A beszámítást pontosítani fogjuk - ahogy fölvetődött, hogy mibe mit kell beszámítani -, megnézzük a rendeletet, hogy egyértelmű legyen. Itt is azt kell nézni, hogy ne legyenek olyan költségek, amiknek nincs meg a fedezete, ezért próbáltuk így alakítani.

Azt hiszem, mindent megválasoltam. Mária, van valami, amit esetleg nem?

VARGA MÁRIA BEÁTA: Szerintem nincs. Én csak kiegészíteném azzal, hogy - bár lehet, hogy jogtechnikailag változtatni kell rajta -, a 15/d-ben benne van. Azt majd jogtechnikailag egy helyre fogjuk tenni, mert így nehezen található.

DR. SZÜDI JÁNOS: Hadd kérdezzem meg a kötött-nem kötött pénzt. Ez egy célpénz, ami az 5. számú mellékletben jelenik meg, pályázati pénzeszköz, vagyis erre kell leigényelni. Jól tudom?

BENCZE PÉTERNÉ: Igen. A költségvetési törvényjavaslat 5. számú mellékletének 24. pontja alatt vannak az Új tudás program keretében a különböző bérjellegű juttatások jogcímei. Ebből adódóan az 5. számú melléklet központosított előirányzat, igénylési rendszerben, és oda kell juttatni, ahol indokolt ennek a kifizetése. Felmérés alapján fog történni, hasonlóan, mint amikor a béropolitikai intézkedést is központból, felmérés alapján biztosítja a költségvetés.

DR. SZÜDI JÁNOS: Tehát két helyen lesz a pénz, egészen pontosan három helyen: az önkormányzat, a nem állami és a gyakorlóiskolák a felsőoktatásban. Így a forrást mindenhová el kell juttatni.

ELNÖK (*Jelzésre*): Ha a kormányzati oldal befejezte, utána nyitunk meg újabb kört.

DR. SZÜDI JÁNOS: Akkor jár magasabb összegű óradíj a pedagógusnak, ha más pedagógus óráját a sajátjával együtt tartja meg. Ha jogellenesen - ahogy mondod - otthon hagynak három gyereket, ez nem ezt jelenti, mert akkor nem tartja meg másnak az óráját, és nem jár neki óradíj. Természetesen ez egy kivizsgálandó magatartás az intézményben - ezt nem kérdezted, de így van -, de ezért külön juttatás a jogszabályok szerint a pedagógusnak nem jár. (*Keszei Sándor: Ez volt a lényeg!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Úgy hiszem, nem nagyon van mozgásterünk abban, hogy egy második kört nyitunk-e: az idővel olyan jól gazdálkodtunk - harminc perc volt ez a napirendi pont -, hogy szeretném megkérdezni, érdemben maximum két percben óhajt-e még valamelyik oldal észrevételt tenni. Az előbb jelentkezett a szakmai oldal, azért kérdeztem meg. Szigorúan két percben kérném a szakmai oldalt.

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Még egyértelműbb választ szeretnék arra, amit az előbb kérdeztünk. Kizárólag erre a célra fordíthatók-e ezek a kiegészítő normatívák, illetve pótlékok vagy emelések? Egy igen-nem kellene erre - és Krisztina még szeretne valamit hozzátenni.

BENCZE PÉTERNÉ: Igen. Nagyon igen.

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Köszönöm szépen.

DR. DOBOS KRISZTINA: Csak egy mondatot szeretnék mondani. Én nagyon határozottan úgy értékelem, hogy az integrációs normatíva kevés a feladathoz képest. Ha egy picit oktatáspolitikailag gondolkodunk, összehasonlítva a pályakezdő pedagógusnak adott pluszt és azét, aki több mint 50 százalékban hátrányos helyzetű gyerekekkel foglalkozik, ez oktatáspolitikailag nagyon rossz képet mutat.

A másik, amire nem kaptunk választ - tulajdonképpen a szakszervezeti oldal tette föl a kérdést -, hogy igazából nemcsak azért van nagyon kevés pályakezdő pedagógus, mert rossz a fizetés, hanem mert a gyakorlás során azzal szembesül, hogy óriási feladatot kell elvégeznie - folyamatosan vannak nálam hallgatók -, és nem kap igazán segítséget. A 22 óra mellett a gyakorlatot vezető tanár nem igazán tud segíteni.

És még egy utolsó mondat: ha bejön a masterképzés, és óriási gyakorlatot kell majd folytatni, nem lesz az a 25-30 éve működő pedagógusgárda, aki vállalja, hogy foglalkozzék a jelöltekkel. Már ma is rendkívül nehéz ezt a réteget megmozgatni, mert igazából nem kap megfelelő támogatást, és a 22 órája továbbra is 22 óra.

ELNÖK: A szakszervezeti oldalon kívül óhajt-e még valaki élni a két perccel? (*Jelentkeznek.*) A szakszervezeti oldalé a szó.

DR. HORVÁTH PÉTER: Államtitkár úr, amikor a miniszterelnök úr meghirdette ezt a programot, akkor 25 milliárd forintot ígért bérintézkedésekre. Azt ígérte akkoriban, hogy erre a Pénzügyminisztérium igent mondott, tehát ezzel a kerettel rendelkezik. Én úgy érzem, az utóbbi időben egyre inkább olyan programok kerülnek bele, amik miatt a szeptemberi bevezetést is fontolóra veszi a kormányzat. Nem lenne szabad mindig mást mondani és mást csinálni, mint amit először, eredetileg a miniszterelnök meghirdetett, mert a kormány hitelessége múlik azon, hogy mit mondott a pedagógusoknak, mit hisznek róla. Én ezt megfontolandónak tartanám.

Államtitkár úr szerint az integrációs rendszer egy nyílt rendszer, mert lehet rá jelentkezni. De nem egészen így van, mert olyan feltételek vannak, amelyek bizonyos iskolákat, kerületeket vagy falvakat kizárnak ebből, mert eleve olyan számú háromhás van, ami nem teszi lehetővé a rendszerbe való bekapcsolódást. Én tehát meggondolnám, muszáj-e ehhez kötni, vagy azt mondanánk, hogy az a pedagógus kapjon, aki hátrányos helyzetű gyerekekkel foglalkozik, abban a mértékben, ami ebben a jogszabályban benne van. Ahhoz viszonyítva, hogy az osztályfőnököknek mi lesz a sorsa, ez nagyon jól megállapított pótlék a szakszervezetünk szerint.

ELNÖK: Köszönjük. A szakszervezeti oldal folytatja.

KERPEN GÁBOR: Köszönöm, csak egy fél perc: két kérdés és egy álláspont pontosítása. Nem kell most válaszolni, mert még ügyis futunk egy kört... (*Ambrus István: Dehogyan futunk!*) Úgy értem, hogy majd még lesz a költségvetés során egy kör. Nem most: majd a költségvetés során.

A kérdés a 15/c § (1) bekezdés b)-c) pontjára vonatkozik, hogy ez az „és” - vezetőnek nincs kötelező óraszám, és az intézmény stb. - hogyan kapcsolódik egymáshoz? A vezetőnek nincs kötelező óraszám, de nem lát el körzeti feladatokat, akkor mi történik a vezetői pótlékkal? Azt gondolom, hogy oda „vagy”-ot kellene írni.

A másik dolog pedig, hogy mindazzal együtt, amit az oldal elmondott, illetve én leszögezném, hogy alapos és teljes átgondolásra szorul a most itt pályakezdő-pótléknak nevezett rész, ebben a formában a PDSZ elfogadhatatlannak tartja. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Végül az önkormányzati oldal kért még szót.

DR. SÁSKA GÉZA: Volna egy kérdésünk és egy határozati javaslatunk, ami egybecseng a kormányzati oldal álláspontjával.

Ez az új bérstruktúra nyilván átalakítja a tekintélyi viszonyokat, pénzszerzési lehetőségeket az iskolában. Mennyire alakítja át az iskola tekintélyi viszonyait? Milyen feszültségeket okoz vagy nem okoz? A tantestületnek kell döntenie ugyanis alapvető oktatáspolitikai kérdésekben. Milyen klímaváltozásra lehet számítani, mondjuk csak a pályakezdők és az idősök közti bérkülönbség csökkenésével? Vajon a tantestületek ezt társadalmi egyenlőségként élik-e meg vagy feszültségként? Mire számít a kormányzat?

Egyetértve a kormányzati oldallal abban, szerencsés dolog, hogy a költségvetés állja ennek a költségét, én azt javaslom, hogy ezt a határozati javaslatot tegyük bele, nevezetesen hogy nem az önkormányzatok, nem a fenntartók terhére történik.

És hozzá kell tennem még egy fontos megjegyzést, nevezetesen hogy nem az önkormányzat összköltségvetésének rovására. Voltaképpen megerősítenénk ebben a dologban azt a kormányzati szándékot, ami az előbb elhangzott. Ezt javaslom. Köszönöm.

ELNÖK: A második körnél félreértés volt: én nem gondoltam, hogy újabb kérdések megfogalmazására fog sor kerülni. Az utolsó percekben viszont az derült ki, hogy esetleg konkrét határozati javaslat tervezete van az önkormányzati oldalnak.

DR. SÁSKA GÉZA: Csatlakozó volt, a kormányzatéhoz.

ELNÖK: A kormányzati oldal óhajt-e reagálni az elhangzott háromszor két percre?

DR. SZÜDI JÁNOS: Azt gondolom, hogy a pedagógusoknál is a heti teljes munkaidő figyelembevételével kell a feladatokat mérlegelni. Ebből az következik, hogy a gyakornoki feladatok szabályozásánál - és általában - az óracsökkentést nem tartjuk szerencsés megoldásnak. Éppen arra törekszünk, hogy stabilizáljuk a munkaidőt. A gyakornoki rendszernél - ha valaki előveszi a hatályos joganyagot, látja - pontosan azért van benne, hogy sem a gyakornoknak, sem a mentornak ne adjanak más feladatot: ez a feladatuk, és a minőségi munkavégzésért rendelkezésre álló pénzeszközökből ismerjék el a többlet-erőfeszítéseket.

Bár nincs üveggömböm, ezért jóslásokba nagyon ritkán bocsátkozom. Hogy milyen hatása lesz ennek a bérintézkedésnek? Én úgy látom az elhomályosuló üveggömbben, hogy jó hatása lesz mindazoknál a pedagógusoknál, akik úgy érzik, hogy érdemes többet dolgozni, mert több a lehetőség a jó munka elismerésére.

A pályakezdők vagy pályájuk elején állók elismerésénél azt hiszem, ha ez más országokban bevált - hiszen úgy kapta a kormányzat ezt a javaslatot, hogy hat-hét országban kimutathatóan jó hatással volt az ottani közoktatásra -, próbáljuk meg elhinni, hogy ez Magyarországon is így lesz.

A nyitott vagy zárt rendszerhez. A 15/A § (1) bekezdése tartalmazza az integrációs és a képességkibontakoztató feladatot is. Ez azt jelenti, hogy a korábbi gyakorlattól eltérően nem kívánja meg az együttoktatást, hanem befogadja azokat is, ahol a nagyon magas gyermeklétszám miatt a képességkibontakoztató rendszerbe nem lehet becsatlakozni - hogy röviden és csúnyán fejezzem ki magam. Ahol tehát felvállalják ezt a programot, és az osztály a lakossági összetételnél fogva is csak háromhás gyerekekből áll, lehetőség van rá, hogy megkapják ezt a juttatást.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormányzati oldalnak van-e határozati javaslattervezete, amihez Sáska Géza csatlakozni óhajt?

DR. SZÜDI JÁNOS: A Közoktatás-politikai Tanács elfogadja és véleményével támogatja. Én erre nem akartam reagálni, de akkor megkérem Mártát a PM-ből, hogy az egész forrásra vonatkozóan adjon tájékoztatást, hogy akkor hogyan is áll a költségvetési forrás az Új tudás programra.

BENCZE PÉTERNÉ: Nem szeretném itt előrehozni a költségvetési törvényjavaslat élvezeteit, de ha már fölmerült, azt szeretném jelezni, hogy az Új tudás program nem egyéves kormányprogram, hanem hároméves program: 2009-10-11-re szóló program. Az előirányzatai úgy néznek ki, hogy 2009-re 37 milliárd, 2010-re 47, 2011-re 50 milliárd forint. Ez korhatár nélküli, tehát nemcsak a közoktatási ágazatra vonatkozó program: a védőnői szolgálattól - ami talán periférikus - a közművelődésig és az előadóművészetig mindentől van benne valami.

Súlyozott a közoktatásra. A 25 milliárd tehát nagyon jól megvan, hiszen éves szinten 2010-ben a teljes évben jelentkező bérigény - beszintezve az osztályfőnökök meg a pályakezdők mindenféle pótlékait - túl van a 25 milliárdon. Sőt, ha úgy mondom, hogy - amit János minőségi bérpótléknak hív, bár az is van, csak az más - a teljesítménymotivációs alappal együtt már több mint 27 milliárdnál tart az éves szintű hatása ezeknek az intézkedéseknek. Ezt azért itt szerettem volna elmondani.

2010-ben egyébként a 47 milliárdból - nézzük egész évre - 36, ami tulajdonképpen közoktatás. Ha a 36-ból leveszem, több mint 27 a bér, a többi pedig pontosan integráció, óvodáztatási támogatás, óvodahálózat-fejlesztés meg ilyenek.

A költségvetésnél majd visszatérünk erre.

DR. SZÜDI JÁNOS: Például az iskolapszichológus is.

ELNÖK: Köszönjük szépen. A kormányzati oldalnak határozati javaslata, hogy a Közoktatás-politikai Tanács elfogadja és véleményével támogatja a 138/1992-es kormányrendelet módosítására tett előterjesztés kiadását. Van-e valamelyik oldalnak ehhez módosító indítványa? Önkormányzati oldal!

DR. SÁSKA GÉZA: Nekünk az, amit az előbb mondtunk: ehhez a pénzügyi források biztosítása nem az önkormányzati saját bevételei, és nem az önkormányzat összköltségvetésének a terhére történik.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

DR. SZÜDI JÁNOS: Ez egy igaz megjegyzés.

DR. SÁSKA GÉZA: Ez politikai attitűd. Szeretném világossá tenni, hogy nem egy vélemény, hanem a közalkalmazotti törvény 50 százalékos béremelésének drámai konzekvenciája az önkormányzatok pénzügyi mozgásterét leszűkítette, és e tapasztalat mondatja velünk, hogy ezt a mondatot bele kell ebbe tenni, hogy nevezetesen nem az önkormányzatokra kell fejleszteni, nem az önkormányzatok kontójára kell a jót kijelenteni. A döntéshozatal, a célok kitűzése és a feladatok elrendelése, valamint a pénzügyi források kerüljenek egymás mellé. Erről szól a mi döntésünk, semmi másról.

ELNÖK: Köszönöm szépen az önkormányzati oldal módosító javaslatát. A nem önkormányzatiak részéről nyilván annyiban csatlakoznék ehhez, hogy nem az önkormányzatra, hanem a fenntartóra vonatkozzék. Tehát azzal módosítja az önkormányzati és a nem önkormányzati oldal, hogy feltéve, ha ennek forrásai nem a fenntartókat terhelik.

DR. SÁSKA GÉZA: Bocsánat, elnök úr, itt az a különbség, hogy míg az önkormányzatok költségvetésében az oktatás egy ágazat. Hogyha az önkormányzat összköltségvetése csökken ennyivel, azzal a kényszer címzett támogatással, nevezetesen, hogy köteles ezt finanszírozni, ez az önkormányzatiságnak ismét a végét, a csökkenését jelenti. Bármennyire is az oktatás érdekeit követjük, azért az önkormányzatiságot fontosabbnak tartjuk, bármilyen szakmai vagy jobbító szándékkal szemben - vagy mellett.

ELNÖK: A szakszervezeti oldal jelentkezett az imént.

DR. HORVÁTH PÉTER: Egy kérdésem és egy megjegyzésem lenne.

Természetesen fenntartjuk azt, hogy január 1-jével kerüljön bevezetésre, másrészt meg szerintem nem most kellene erről döntenünk: ha a költségvetés tárgyalása során ez még egyszer idejön, legyen akkor döntés erről.

ELNÖK: A kormányrendelet és a költségvetés nyilvánvalóan külön úton halad. Ez elhangzott, és a költségvetést némileg megalapozza a 138-as kormányrendelet módosítása.

A szakszervezeti oldal tehát a pályakezdő pedagógusok keresetkiegészítésére a január 1-jei időpont... *(Kerpen Gábor: Mind!)* Szerintem egyedül a pályakezdőké van szeptember 1-jével. *(Dr. Horváth Péter: Meg az osztályfőnöki pótlék!)* Tehát ezt a kettőt szeretné január 1-jére előrehozni. *(Kerpen Gábor: Mindet!)* Szakmai oldal!

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Én azt vetném föl, hogy ha itt belemegyünk egy esetleges ajánlás részleteibe, akkor fél három előtt nem lesz meg - ha bármi is meglesz. A KT-nak nem feltétlenül szükséges ilyen ajánlást tennie. Végülis megvitattuk, ajánlásainkat megtettük. Én azt gondolom, hatékonyabbak lehetnénk, hogyha továbblépnénk a következő napirendi pontra.

ELNÖK: Csak általában a Közoktatás-politikai Tanács ülései úgy zárulnak, hogy minden napirendet jól végigbeszélünk, és határozataink száma nem igazodik az előterjesztésekhez.

A szakmai oldalnak tehát volt egy javaslata, hogy ne hozzunk határozatot. Ebben kellene rendet teremteni. Fordítva szokták fölteni szavazásra a kérdést, ha jól tudom, tehát megkérdezem: ki ért egyet a szakmai oldal javaslatával, miszerint véleményünket kifejtettük, határozathozatalra nincs szükség e napirend keretében? Ki ért egyet ezzel a javaslattal? *(5)* Ki tartózkodott? *(1)* És ki szavazott ellene? *(Nincs ilyen jelzés.)* Köszönöm szépen, öten támogatták a szakmai oldal módosító indítványát, egy oldal tartózkodott, kettő nem szavazott.

Ezzel az első napirendi pontot lezárom. Következik a második: Javaslat a 10/1994-es MKM-rendelet módosítására. Ismét átadom a szót az előterjesztőnek, a kormányzati oldalnak.

DR. SZÜDI JÁNOS: Annyit tennék hozzá az itt lévő tervezethez, hogy az elmúlt napokban nagyon sok téves gondolat jelent meg az újságokban meg itt-ott. A tervezetet megküldtük a szakértői egyesület vezetőjének és a szaktanácsadói egyesületnek, kérve segítségüket és véleményüket. Vannak pontosító javaslataik, amelyeket én úgy fogalmaznék meg, hogy támogatják az itt leírt szabályozást, és azt kérik, tegyék egyértelművé, hogy amelyik pedagógiai intézet csatlakozni akar, azt be kell engedni, tehát nincs mérlegelés, csatlakozhatnak. Az lenne a lényeg, hogy ez a fajta szolgáltatás adjon segítséget, mintegy hozza össze a pedagógiai intézeteket, és nyújtson segítséget az ő munkájukhoz.

Az egész ellátórendszer úgy próbáltuk megcsinálni - minden félreértés ellenére -, hogy ez nem érinti a ma működő pedagógiai intézetek által ellátott feladatokat. Nem tantárgyspecifikus, hanem olyan országos fejlesztési feladatokat próbáltunk összeszedni, amelyeket most egyrészt nem lát el senki, másrészt hiány van a feladatellátás terén. Itt is felvetődött, hogy „akkor most mi lesz a meglévő pedagógiai intézetekkel?”. Jöhetnek, bekapcsolódhatnak, és el kell fogadni az ő tevékenységüket. Abban bízunk, hogy ebben az esetben kialakulhatna egy olyan segítőrendszer, ahol a jó módszereket át tudnák adni egymásnak a pedagógiai intézetek, hiszen a pedagógiai

intézetek egy-egy régióban, megyében, területen látják el a feladatokat, és elvész a meglévő tudás, azok a tapasztalatok, amelyeket az egyes intézmények összeszednek.

Ebben a két érintett testület megerősített minket, illetve a vezetőik azt mondták, erősítsük meg ezt a vonulatát ennek a rendszernek.

A nemzetiségi vonal eddig is országos volt, és nem okozott semmilyen problémát, mert együttműködtek a megyei pedagógiai intézetekkel, amelyek ezt hajlandók voltak föl vállalni, sőt, kifejezetten kértük, hogy egymással tartsanak kapcsolatot, és segítsék egymást. Országosan próbáltak adni egy módszertant, lent pedig a tantárgygondozás folyt. Én úgy gondolom, ennek megfelelően ezt is meg lehetne csinálni.

A legnagyobb vihart a pályázat lebonyolítása és fejlesztése okozta: mindenki azt hitte, meg is jelent nagy hírekben, hogy mi most a haverokat akarjuk finanszírozni. Nem. Úgy jelent meg a Magyar Nemzetben, hogy a Hiller-haverok. Nem erről van szó. Egy jegyzéket szeretnénk összeállítani. Átírtuk a rendeletet, mert nem volt pontos: nem lezárt pályázatokkal, meghirdethető, továbbvihető, újraképezhető... Az lenne a lényeg - 17 milliárd elosztásáról van szó -, hogy a pályázatok megírásához kapjanak segítséget az érintett intézmények és intézményfenntartók, és ehhez kellene egy szolgáltatás. Lehet látni, hogy először megjelentek új tantervek, új pedagógiai rendszerek - ezekhez hogy lehet a fejlesztéseket elvégezni? Erről szólna ez.

A másik ilyen problémakör - gondolom, mindenkinek szíve csücske - a sajátos nevelési igényű gyermekek. A Zöld könyvben szintén vannak felvetések, hogy egyszerűen azért vannak eltérések a megyék között, mert nincs egy egységes diagnosztikai rendszer, nincsenek közkinccsé téve azok a tudások, amelyek egy-egy szakszolgálati rendszerben benne vannak. Nem próbálunk mást tenni, mint összegyűjteni, közkinccsé tenni, hitelesíteni őket, és azt mondani, hogy „Itt van, tessék, dolgozzatok!”. Ma a nevelési tanácsadó vagy a szakértő bizottság nem tud segítséget kapni - nincs honnan. Ez megadná a segítséget.

A következő ilyen problémás kör az iskolai erőszak ügye. Azt kérték, gyűjtsük össze a jó mintákat, tegyük hozzáférhetővé, nyújtsunk segítséget a pedagógusoknak, hogy hová fordulhatnak. Nem akarjuk elvenni a pedagógiai intézetektől: összeszedjük. Itt lesznek a jó módszerek, fenn lesznek a honlapon, és veheti-viheti, aki akarja, és terjessze. Úgy gondolom, a rendszer így lesz teljes, így tud kiegészülni, és minden olyan pedagógiai intézet, amelyik ehhez csatlakozni kíván, beléphet a rendszerbe, együtt, közösen létre tudnak hozni egy olyan segítő szolgáltató rendszert, amely kihathat például a megyei, a fővárosi kerületi vagy a nem állami intézményekre. Várjuk őket, kérjük, jöjjenek, segítsenek ezt a rendszert felépíteni, és a jól működő hálózatot kialakítani.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Valóban, az elmúlt három hétben jelentős változáson ment át az előterjesztés szövege, tehát ezt vegyük majd figyelembe a hozzászólásoknál, hogy az aktuális szöveg legyen elől.

Van-e ismételt javaslat az egykörös tárgyalásra? *(Miklósi László jelentkezik.)* A szakmai oldal javasolja. Ki támogatja az egykörös tárgyalást? *(Szavazás.)* Mindenki, köszönöm.

Akkor átadnám a szót a szakmai oldalnak.

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Ennél a napirendi pontnál Dobos Krisztina fejt ki az oldal véleményét.

DR. DOBOS KRISZTINA: Köszönöm szépen. Azt gondoljuk, hogy a szakmai szolgáltatás rendkívül fontos, és az elmúlt húsz év egyik vesztese a szolgáltatási rendszer. Amit elmondott államtitkár úr, a pedagógiai intézetek feladatmódosítása nem egészen úgy sikerült, mint ahogy eredetileg gondoltuk volna, ennek következtében a szolgáltatást tényleg meg kell erősíteni, és az rendkívül fontos.

Alapvetően három probléma van, ami az előterjesztéssel kapcsolatos.

A rendelet ugyan megengedi az együttműködéseket, de nem ösztönzi igazán. Tehát az az álom, amit államtitkár úr elmondott, hogy egységes rendszer alakuljon ki, igazából nem fog megvalósulni, hiszen minden szolgáltatónak - legyen az akár önkormányzat által fenntartott pedagógiai intézet, kabinet vagy akár magáncég - az az érdeke, hogy a lehető legkevesbé mondja el a részleteket, adja át a tapasztalatait, hiszen így kap megrendelést, így tudja a saját szolgáltatására az igényt biztosítani. Ez az egyik komoly probléma. Azt gondolom, olyan ösztönzőkre lenne szükség, amik valóban segítik ezt az együttműködést. Ha egyszer valami már kitalálódott, ha valami már jól működik, akkor valóban legyen annak országos elterjesztése, vagy lehetőség, mód arra, hogy elterjedjen. Zárójel: nem igazán létezik ma a pedagógiai innováció pénzesített formája, magyarul a jogvédelme, a szerzői jog védelme vagy annak eladási lehetősége.

A második probléma alapvetően, hogy félünk, nagyon kevés a szakmai szolgáltatások által meghatározott szakember van jelen pillanatban - nagyon komoly feltételeket tartalmaz, hogy ki végezheti ezeket a szolgáltatásokat. Nagyon helyesen előírja a továbbképzéseket, de azt kell mondanom, hogy a továbbképzések minőségével kapcsolatosan vannak kérdéseink. Hiszen, ha ez egy piacot indukál, mert hirtelen kell fejlesztési szakember vagy pályázatot elbíráló szakember, akkor a piac rögtön fog egy továbbképzést biztosítani, akár 20 ezer forintért, öt-tíz órában, és máris lesz egy papírja, hogy ő ilyen szakember.

Az következő kérdés, hogy az OFI-nak van-e joga ezekben a szolgáltatásokban részt venni, hiszen az OFI szakembergárdája, azt gondolom, nagyon sok területen kiváló.

Az utolsó problémám a szolgáltatást igénybe vevők pénzügyi lehetősége. Aki igénybe veszi a szolgáltatást, annak is kellene megfelelő forrással rendelkeznie, hogy valóban jó minőségű szolgáltatást tudjon igénybe venni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A szakszervezeti oldalé a szó.

DR. HORVÁTH PÉTER: Nincs hozzászólásunk, elfogadjuk a szakmai oldal véleményét.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A szülői oldal?

KESZEI SÁNDOR: Felteszek majd egy pár kérdést, de ezekre tényleg kérek választ, mert az előbb is csak később kaptam...

Most alakul egy új országos szervezet, nyilván hatalmas költségekkel, nyilván NFT-programok, NFT-pénzek mennek bele, európai pénzek. Szükségszerű ezt megcsinálni nemzetközileg? Erre jön be EU-s pénz?

Miért nem független ez? Ha már elfogadtuk az előterjesztő indoklását, miért nem független szervezet, miért kerül ez az OFI hatóköre alá? Az OFI-nak van olyan felkészültsége, olyan szerkezete, hogy ezt tudja teljesíteni?

Felmerült nálunk a másik kérdés, hogy tulajdonképpen a megyei pedagógiai intézetek felszámolásra kerülnek- - amik régen nagyon jól működtek, például nagyon közel voltak a szülőkhöz és a tanulókhöz, nagyon sok információt kaptunk tőlük, nagyon sokat segítettek az iskolán kívüli szülői szervezeteknek. Ezek felszámolásra kerülnek, és most van egy olyan cég, amelyik azt hiszem, öt-hat megyei pedagógiai intézet fölött diszponál. Ezt akarja kivédeni esetleg az oktatáspolitiká, az OKM, vagy tényleg van ennek értelme? Amit mi tudunk erről az egésztől, amit a szülők és a tanulók érzékelnek vagy érzékelnének, azt egy szakfelügyelő vagy tanfelügyelő meg tudta volna oldani, rendkívül olcsón. Amit most itt hallunk, ez egy felduzzasztott szakmai grémium, ami próbál valamilyen szakmai tanácsokat adni olyan szakértőkkel, akik maguk sincsenek felkészülve, és azt hiszem, fogalmuk sincs róla, hogy mi a feladatuk. Ugyanezt látom az Oktatási Hivatalnál, ami egy másik monstrumszervezet, milliárdos költségvetéssel, és hiába fordul hozzájuk valaki, nem tudnak válaszolni. Vagy nem érnek rá, vagy nincs fogadás. Most az iskolahasználók - szülők és tanulók - szemszögéből mondom, hogy mi nem érzékeljük az Oktatási Hivatal funkcióját és segítségét. Semmit. És nem érzékeljük az OFI segítségét sem. Mintha nem is lenne. De a pedagógiai intézeteknek, a helyi és megyei, vagy akár az alternatív pedagógiai intézeteknek viszont közvetlen kapcsolatuk volt a szülőkkel és a tanulókkal. Nem hiszem, hogy ez az országos szupercég tudja biztosítani majd azokat a szolgáltatásokat, amikre nekünk szükségünk lenne.

Az igazi kérdésünk, ami még nagyon fontos számunkra, hogy jó befektetés-e ez. Nem látom a befektetést, nem látom az eredményét. Tíz éve nem látjuk az eredményét. Csináltunk SuliNovát, Pilisborosjenőt, Oktatási Hivatalt, OKÉV-et - az a pénz, ami erre rá lett fordítva, nem jött vissza.

Szülői és tanulói szempontból tehát mi azt mondjuk, hogy ennek a mi számunkra eddig semmiféle haszna nem volt, és most sem látom, hiába van sok minden jó leírva. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Következik a diákoldal.

FÁBIÁN TIBORNÉ: Köszönöm szépen, elfogadjuk a szakmai oldal véleményét.

ELNÖK: Önkormányzati oldal!

DR. SÁSKA GÉZA: Szeretném világossá tenni, hogy ami szakmai, az hatalmi is egyben, hiszen a pedagógiai intézeteket a 80-as évek végén egy új tanügy-igazgatási rendszerben hozták létre, antidemokratikus rend szerint, miszerint is a közoktatás ügye a szakmára tartozik. Tudjuk, hiszen a tanácsoktól kívánták áttenni az összes igazgatási feladatot a szakmai szervezetekbe. Ez a példa és ennek egy módosított formája átkerült 1993-ban - de ezt most hagyjuk. Ne a történetre fókuszáljunk csak, hanem arra, hogy a pedagógiai szolgáltató intézet hatalmi szervezet, amely műveltséget, tudást terjeszt, hiszen adott helyzetben helyi vagy országos monopolhelyzetbe kerül. Azt kell mérlegelni, hogy ehhez a monopóliumhelyzethez van-e kontroll, jó-e vagy nem, kell-e demokratikus kontroll vagy nem. Ez vonatkozik az országosra és a helyire is.

Én úgy látom, hogy az, ami szakmainak van tekintve, az úgy van tekintve, hogy az egy értéksemleges ügy, természetből adott vagy szakmai racionalitásból, ami vitathatatlan. Én azt javaslom, érdemes lenne ezt az egész problémát végiggondolni, hogy milyen ellenőrzési vagy laikus kontroll, önkormányzati kontroll emelhető.

A második, ami ugyanide tartozik, hogy a régiben - amit megkaptunk, köszönjük szépen a hatályost - van néhány dolog, amit lehetne módosítani meg javítani. Csak olyan ártalmatlan, technikai jellegűekre gondolok, ami az egyetemi és főiskolai végzettségre vonatkozik. Ma már ez kifutó rendszerben van, tehát a BA-MA szintek miatt ezt a típusú revíziót valamikor - akár most, akár később - meg kell ejteni.

A pénzügyekről az előbbi intést értem, hiszen új feladatok vannak, természetesen ezt szakmai szempontból, szakmai mértékegységgel fogja az önkormányzat finanszírozni, ha csak nem jön egy másik szempont.

Itt van az alapvető probléma, nevezetesen, hogy fontos a kompetencialapú oktatás pedagógiai-módszertani kultúrájának kialakítása. Ez a szabályozás azért fontos, mert a szakmában nincs megnyugvás - nemcsak a magyar szakmában, hanem a világon -, hogy mi az ördög az a kompetencialapú fejlesztés. Arra pénzt adni, ezt szabályozni, ez azt jelenti, hogy az a kör, aki erről rendelkezik, ezt értelmezheti, az fogja ezt tenni. Ez egy fontos ügy, hogy kell-e ezt tenni vagy nem kell. Én megértem, hogyha a politika azt célozza, hogy ebbe az irányba haladjon, de ez nem az oktatásra vonatkozik, hanem valami másra. Én megértem, hiszen elég sok mindent tapasztaltam - de akkor nem kell pedagógiai nyelven nevezni. Vagy ha pedagógiai nyelven nevezzük, tudjuk, miről van szó.

Van egy másik dolog, ami különösen érdekes, ha úgy tetszik, aggasztó. Itt megjelenik az iskolapszichológusok feladatainak ellátásáról az ajánlás. Korábban ebben a teremben arról tárgyaltunk, hogy az iskolapszichológiai feladatok alapvetően a nevelési tanácsadó kompetenciájába kerülnek, és ezt támogattuk is, hiszen nagyon fontos, hogy pszichológiai tanácsadás legyen, és ne az iskolában. Mindenhol - az erőszakról szóló bizottságban, meg máshol is - előkerült, hogy a pedagógusok a problémamegoldás feladatát a pszichológushoz delegálják, és nem saját maguk oldják meg. Ez pedig baj, a pszichológiai probléma megoldását épp ezért a helyi, iskolai érdekviszonyokból ki kell emelni, és el kell tenni a nevelési tanácsadóba, hogy a lélektani problémákat ne keresztezzék belső viszonyok. És most itt látom, hogy ez megjelenik... A nevelési tanácsadó problémáját és ezeket a feladatokat valami módon össze kellene hangolni. Akár úgy, hogy ez az intézmény a nevelési tanácsadókkal együttműködve csinálja, vagy úgy, hogy ez a feladat teljes egészében a nevelési tanácsadó körüli szakmai szervezethez van delegálva - mármint a pszichológus részről beszélnek.

Azt javaslom, hogy a réginek - amit pontosítanak - a bevalását kellene megnézni, hogy sikerült vagy nem, mi az, ami az eredeti szervezetben feszültséget okoz, vagy nem úgy alakult, ahogy a jogszabályalkotó gondolta.

A másik pedig, amiről beszéltem, hogy tárgyyszerű, normatív módon megfogalmazható, nem szakmai értelmezésű szabályozást javasolnánk, tehát a kompetencia helyett bármi mást, ami tényszerűen elfogadható és számon kérhető.

A harmadik pedig, hogy a döntési helyzeteket és a finanszírozást összekötni, és a döntési helyzetekhez rendelni az elszámoltatás pozícióját. Az a lényeges, hogy ezek a pedagógiai szolgáltató intézmények, ha nem piaciak, akkor a fenntartó viseli a felelősséget.

Nyilván az utolsóban benne foglaltatik a fontos elem, nevezetesen a közpénzekből fenntartott és a piaci pedagógiai szolgáltatás megítélése, mint valamennyien tudjuk, alapvetően más, és más szabályok alá is esik. Ezt tudjuk.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következik a kisebbségi önkormányzati oldal.

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: Az államtitkár úr bevezető mondatai sok tekintetben megnyugtattak. Tegnap azt a kérést tolmácsolták felém, hogy próbáljam meg levetetni ezt az anyagot a napirendről, miután - ahogy erről itt szó volt - az elterjedt információk nem egyértelműek a kisebbségi szolgáltatásokat illetően. Ebből azért van egy igen nagy tanulság. Ez az anyag, illetve ennek semmilyen változata nincs ott jelenleg az országos kisebbségi önkormányzatoknál. Ez annyit jelentett, hogy ők valahonnan máshonnan informálódtak - „ezt mondták”, „azt mondták” -, és aztán találgathatjuk, hogy ki milyen célból adott és milyen felvilágosítást az önkormányzatoknak. Amikor a napirendet elfogadtuk, azért nem vetettem ezt föl, mert ez az anyag benne van, más anyagok is vannak a miniszteri rendeletervezetben, tehát ha ez kikerül belőle, sok más terület is sérülne.

Ahogy az államtitkár úr elmondta, természetesen érthető, de talán szerencsésebb lenne, ha legelőször azok kapnának információt, akiről szól, akiknek készül, hogy tisztában legyenek azzal, mi zajlik a háttérben - jó értelemben is, tehát hogy milyen szakmai munkák folynak.

Különösen az a része nagyon érdekes, amelyik az Oktatókutató és Fejlesztő Intézet feladatkörével foglalkozik, a kisebbségi oktatást illetően. A tizenhárom kisebbség közül ugyanis tizenegyenek egyértelműen ez hozza a megoldást - bár nem biztos, mert lehet, hogy közben meggondolják magukat. Van viszont olyan kisebbség, például a német, amelyeknek van nagyon jól működő önálló pedagógiai intézete, amely jelenleg csodálatos megújuláson megy keresztül: kapcsolatokat vett föl különböző országok pedagógiai intézeteivel, jelenleg is folynak továbbképzések, pedagógus-továbbképzések. Ezen a területen is bejön az európai pedagógiai tapasztalat Magyarországra. Valószínű - sőt, biztosra mondom -, hogy a németek nem fogja kérni az Oktatókutató és Fejlesztő Intézet ilyen irányú koordinációját és beépülését az ő munkája és az iskolák közé, viszont egyértelmű, hogy vannak kisebbségek, amelyek nem rendelkeznek ezzel a szakmai potenciállal, vagy másként óhajtják megoldani a feladatot.

Miután jelenleg tankönyvfejlesztések folynak - olyan tankönyvfejlesztések, ahol, tessék elképzelni, közel ötven éve nincs tankönyv, de már elkészülnek a pedagógiai intézet gondozásában, tehát teljes megújulás folyik -, ennek a pedagógiai intézetnek a működését kérjük támogatni, és az úgynevezett gazdasági, illetve pénzügyi lehetőségeket is biztosítani. Ez egy példa volt. Nyilván nagyon sok olyan terület fog jelentkezni, amelyik specializálódott valamire, és be akar ebbe kapcsolódni. Én úgy értelmeztem az államtitkár úr mondatait, hogy erre lehetőség van, és ilyen formában ezek tovább működhetnek, sőt, számítanak rájuk.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A nem önkormányzati iskolafenntartó oldal következik - és szeretném rögtön én magam kezdeni ezt a véleményadást.

Az intézmény működéséért, szakmai színvonaláért a fenntartó felel, ő jelöli-jelölheti ki azokat, akik az intézményi munkát segítik. Ráadásul tulajdonképpen nemcsak a közoktatási törvényben, hanem az önkormányzati törvényben is rögzített feladata mindez az önkormányzatoknak, vagyis miniszteri rendelettel e jogosítványok korlátozása aggályos lehet számunkra.

A három héttel ezelőtti változata épp azért váltott ki belőlünk is aggodalmat, illetve mert az egyházakkal nem került sor a rendeletnek semmiféle egyeztetésére, bár a minisztérium nagyon jól tudja, hogy az egyházak körében legalábbis a három legnagyobb iskolafenntartó egyház külön országos szakmai szolgáltató szervezettel rendelkezik, amelyeknek a tevékenysége már több mint egy évtizedes múltra tekint vissza. A rendeletervezetnek ezt a változatát a magam részéről megnyugodva olvastam, mert nagyon sok változtatásra került sor.

Három pillér - ha szabad itt is pilléreként beszélünk, mint az Új tudás programban -, három olyan kulcsmomentum van, amely, hogyha megnyugtatóan rendeződik vagy megnyugtatóan tudjuk értelmezni, akkor elfogadható számunkra.

Az egyik ilyen a rendelet 12/a § (3) bekezdése, amely szerint az országos pedagógiai szakmai szolgáltatásokat az OFI szervezi, az intézet feladatainak végrehajtásában a fenntartóval kötött megállapodás alapján részt vehet pedagógiai intézet. Ez a megfogalmazás értelmezhető úgy is, hogy részt vehet, amennyiben az OFI ezt óhajtja, fakultatív számára egy ilyen megállapodás megkötése. Kérdés, hogy amennyiben ilyen megkeresés érkezik, köteles-e megállapodást kötni, különös tekintettel arra a fogalmi keveredésre, hogy az egyházak esetében a fenntartó, illetve az országos szakmai szolgáltató szervezet fenntartója különbözik, merthogy az országos egyház tartja fenn a pedagógiai intézeteket, míg a közoktatási intézmény fenntartói ettől eltérő jogi személyiségek lehetnek. Lehet-e úgy értelmezni a (3) bekezdést, hogy például a fenntartó egyház megkeresésére az OFI kvázi köteles megállapodást kötni a pedagógiai szakmai szolgáltatások országos szervezéséről. Ez az egyik pillér, ami ha megnyugtatóan rendeződik, már sok minden megoldott.

A második a 12/d §, hogy mi tartozik az országos pedagógiai szakmai szolgáltatások tárgykörébe. Bennünket legfőképpen a (2) bekezdés a), b), c) pontja érint, mármint az, hogy saját szaktanácsadóink vehessenek részt ebben a munkában. Ők ugyanis kipróbált szaktanácsadók, tulajdonképpen eredményes munkát végezhetett az intézményrendszer, amit június elején egy ÁSZ-jelentés is alátámasztott mint külső forrás, külső szemlélő. Úgy gondolom, hogy teljesen idegen szaktanácsadók alkalmazását, bevonását a munkába nincs módunk lehetővé tenni. A meglévő szaktanácsadói körünket kell mindenestre megfeleltetni annak, hogy az új rendszerben országos szaktanácsadóként tevékenykedjenek, illetve egyházi pedagógiai intézetünk szaktanácsadói listájára kerülve végezhesék ezt a tevékenységet.

A harmadik pillér nyilván az, hogy ki kerülhet fel erre az országos listára. Úgy gondolom, ennek a forrásoldala az, ami feladatot jelent számunkra, nevezetesen, hogy nem várható el a mi esetünkben, hogy a szaktanácsadó maga fogja ezeket a képzési költségeket fedezni, valószínű, hogy a mi esetünkben a fenntartónak kell erre áldozni. Nem mindegy, hogy ezeknek a továbbképzéseknek milyen lesz a költsége, és aggodalmam e tekintetben van. Attól tartok - és van erre gyakorlati példa, tehát méltán tarthatok tőle -, hogy ezeknek a képzéseknek a költsége esetleg az elvárhatónál jóval magasabb lesz. Csak zárójelben jegyzem meg, hogy nemrég egy intézményemben sikerült olyan 2,6 milliós forrást szerezni továbbképzésre, ahol maximum nyolc embert lehet 30-30 órás továbbképzésen átvinni - csak tessék elosztani, hogy akkor egy 30 órás tanfolyamnak, illetve egy órának mennyi lehet a díja, ha csak nem akarom visszafizetni ezt a forrást. Hogyha ezt a fenntartónak kell a mi esetünkben kigazdálkodnia - mert a szaktanácsadótól nem várható, hogy eme listára kerülésért áldoz -, akkor esetleg korlátozott számú szaktanácsadó eshet át ezen a képzésen.

A harmadik pillér tehát az, hogy jó lenne, hogyha a képzők nem tudnának visszaélni erőpozíciójukkal, amikor országos szaktanácsadókat képeznek. Mindezekkel együtt, hogyha megnyugtató válaszokat kapunk, akkor vállalható számunkra ilyen formában ez a rendelet.

Nem tudom, hogy az oldal részéről van-e esetleg még kiegészítés... *(Nincs ilyen jelzés.)* Nincs, akkor átadnám a szót a kormányzati oldalnak a válaszára.

DR. SZÜDI JÁNOS: Hadd kezdjem a tiéddel!

Hát képezzetek! Van pedagógiai intézetetek, a képzések nyitottak, hozzáférhetők, mindenki fölkerülhet a jegyzékre, aki ezeket az ismereteket elsajátítja. Egyébként, miután

képzési szabadság van, én ennél jobb ötletet nem tudok mondani, mint hogy szerintem a ti pedagógiai intézeteitek kitűnően meg tudják csinálni ezeket a képzési formulákat. Minden nyitva áll. Még egyszer mondom: nem lezárt. Azzal kezdtem, hogy lehet csatlakozni, és úgy lesz átírva, hogy el kell fogadni annak a csatlakozását, aki jelentkezik, tehát mi örömmel vesszük minden intézménytől - a tiétektől is -, hogyha jönnek. Nem látok problémát. Mindez, amit mondtál, szerintem megoldódott, és nem hiszem, hogy bármi gond lesz.

Ez a feladat a közoktatási törvényben is kettős funkciójú. Van egyrészt egy kötelező önkormányzati feladat - nincs benne az önkormányzati törvényben, tehát nem vonunk el semmilyen hatáskört, de a pedagógiai intézetet elfelejtették beletenni. Jobb lett volna, ha a többi se lenne benne az Ötv.-ben, de ezt most hagyjuk... Nem vonunk el tehát hatáskört, nem sértjük az Ötv.-t, nincs kétharmados törvény, nem kell e miatt aggódni. Én nem látok ilyen problémát.

A szülőknek - mielőtt elfelejtem, Sándor: nagyon fontos, hogy mi a ti hasznatok. Azt gondolom, hogy a szülők haszna az egész NFT I-ben, hogy megmozdult az egész közoktatás. Teljesen új módszerek jöttek be - elmondhatják a pedagógusok, akik ehhez jobban értenek. Ez a szülői haszon, hogy az iskolák, a pedagógusok tudják, hogy más módszerrel lehet tanítani a gyereket, más szolgáltatást lehet számukra nyújtani, és ez az, amiből minden szülő és minden gyerek profitálhat. Nem akarok ebbe jobban belemenni, mert akkor a pedagógusoktól intót kapok - de szívesen elmondják nektek. Kidolgozásra került sok olyan tankönyvi rendszer, amivel másként lehet oktatni, nem kell hogy minden gyerek ugyanarra az időpontra, ugyanakkorra a nagybetűt ismerje; ha az év végén az egyik gyerek lemarad, majd bepótolja a következő évben... Hadd ne menjek ebbe jobban bele! Ez a szülők konkrét haszna.

Amit a szakmai oldal mondott: valóban igaz, közös bűnünk. Hogy a szaktanácsadás 1993-ban jó vagy rossz lett, ezen el lehet morfondírozni. Van egy törvényi szabályozás. Érdemes lesz egyszer végiggondolni. Ha valaki most megkérdezi tőlem, mi az, hogy szaktanácsadó - az igazságügy meg is kérdezte -, milyen jogviszony jön létre, hogy jön létre... - igen, most abból tudunk enni, ami benne van a törvényben. Amikor ez 1993-ban bekerült, azt ettük meg, ami éppen rendelkezésre állt, sokkal több tapasztalat nem volt, és valahogy 1993 óta nem került elő ez a gondolat. De megvan a szükséges felhatalmazásunk az országos szolgáltatások megszervezéséhez, amire tényleg szükség van olyan ellátórendszerekben, amit nem tud ellátni az önkormányzat, mert nem lehet húszfelé tagolni. Ezért kell egy ilyen egységes módszertani gondolat, ami segítséget tud adni. Ha valamelyik pedagógiai intézet azt mondja, hogy ő a nevelési tanácsadónak segítséget nyújt, ugyan tegye már föl a kezét, jelentkezzen! Vagy a szakértői és rehabilitációs bizottságokhoz nagyon jó lesz. Nem kizárva, megpróbáljuk összeszedni őket a jelenlegi, önkéntes keretek között. Hogy most az OFI szakembergárdája... - igyekezni fogunk, hogy legyen szakembergárdája, ennek meglesz a jogi anyaga. Egy új dologhoz meg kell találni, nem tudok mást mondani... *(Keszei Sándor: Szuperszakértők!)* Te is jöhetsz: bejelentkezel a szakértői névjegyzékünkre, és te is jöhetsz az erőszakmentes iskolához szaktanácsadónak. Legyetek szaktanácsadók, segítsétek a munkát, ne csak itt - ugye, jó gondolat? *(Keszei Sándor: Nem mertem föltenni a kérdést!)* De miért?

ELNÖK: Térjünk vissza a rendre!

DR. SZÜDI JÁNOS: Az ÚMFT-s programoknál szükség lesz szaktanácsadókra. És hogyha az egyház kiképez, ráteszi, hát nyitott, ott van a jegyzék. Az a lényeg, hogy rajta legyen, és mindenki azt hív le, akit akar. Bármelyik egyház megkéri a szakembereit, végezzék el - lehet, hogy meg is van. Az NFT I-ben 700 iskola vett részt a képzésben, biztos, hogy van benne

egyházi iskola is. Azok máris jöhetnek, föltehetik, kérhetik. Nem hiszem, hogy itt probléma lesz a saját szaktanácsadó.

Iskolapszichológus. Nem vesszük el, csak segítjük. Eszem ágában sincs elvonni a nevelési tanácsadóktól. Nekik kell ezt megszervezni, oda tettük az Új tudás pénzét. Semmi mást nem szeretnénk, mint hogy kapjanak szakmai szolgáltatást ehhez a feladathoz. Nem többet.

Kisebbségi önkormányzatok. 16-án lesz külön értekezlet, megkapták az anyagot. A kisebbségi önkormányzat az egyetlen, ahol benne van kifejezetten a törvényben, hogy szervezzük meg az országos szolgáltatást. Jól megvoltatok, ugyanezt a rendszert szeretnénk. Örülünk, hogyha bármelyik kisebbségi önkormányzat létre tudja hozni a sajátját, nem akarjuk elvenni a ti feladatokat, eszünk ágában sincs. Ha kell, adunk segítséget, ha nem, nem. Nem hiszem, hogy ebből probléma lenne.

Hogy nem lett egyeztetve a történelmi egyházakkal. Nem kellett egyeztetni, mert nem egyházügy. Most egyeztetünk. Nem küldtük ki Horn Gyuriéknak sem, az alapítványi intézményeknek, mert nem vonunk el senkitől, ott is működhet tovább, az egyháziak is működhetnek tovább, a nemzetiségiek, az önkormányzatiak is. Nem vonunk el senkitől semmit. Amit kértél és mondtál: igen, ha jelentkezik, meg kell kötni a szerződést. Ezt mondtam az elején, hogy meg fogjuk csinálni.

Azt próbáljuk, hogy ez a szolgáltató rendszer maga is kapjon egy segítséget. Amelyik pedagógiai intézet igényli, kap. A szakszolgálatok ma semmilyen segítséget nem kapnak - nevelési tanácsadó, logopédiai ellátás, pályaválasztás - megpróbáljuk megteremteni ennek az alapját. És ez valóban a kezdet, mert elárulom, hogy olyan nagyon sok pénzünk nincs hozzá. Mi sem vagyunk elárasztva - nem tudom, a szülői oldal azt gondolta, hogy megint dobáljuk bele, de egyelőre nem dobálunk semmit, nem kell aggódni. Azt próbáljuk megenni, ami van. Az ÚMFT-ből valóban lesznek pályázati pénzek. A szaktanácsadókat nem kell féltetni, azok a szaktanácsadók, akik fölkerülnek a jegyzékre, és foglalkoztatják őket, azoknak megvan a díjazása, tehát nem ingyen fognak szaktanácsot adni, benne van az ÚMFT-programban, hogy annak nem tudom, hány százaléka a szaktanácsadói tevékenység ellentételezésére szolgálhat. Én azt gondolom, nem rossz befektetés, ha valaki szaktanácsadó lesz.

Nézem, hogy kihagytam-e valamit. Kevés a szakember... - biztos.

A szakszervezetnek köszönjük a támogatást.

Nem tudom, mitől lenne független az OFI. Azt gondolom, hogy a minisztérium... *(Keszei Sándor: Nem az OFI! Ez az országos pedagógiai intézet.)* De az OFI szervezi meg. *(Keszei Sándor: Ez a baj!)* Mitől legyen független? Ne legyen független, csinálja azt, ami jó!

Én úgy látom, mindenre válaszoltam, ha nem, akkor bocsánatot kérek!

ELNÖK: Köszönöm szépen. Maradt-e megválaszolatlan kérdés? *(Nincs ilyen jelzés.)* Van-e valamelyik oldalnak határozati javaslata? *(Nincs ilyen jelzés.)*

Akkor ugyanúgy, ahogy az előző napirendi pontot, határozat nélkül zárjuk le - a kormányzati oldalra nézek...

DR. SZÜDI JÁNOS: Mi elégedettek leszünk, ha ugyanúgy, mint az előzőt.

AMBRUS ISTVÁN: Véleményét kifejtette a testület.

ELNÖK: Tekintettel arra, hogy majdnem két órája tanácskozunk, tíz perc szünetet rendelek el.

(Szünet: 11.55 - 12.13)

ELNÖK: Megkezdjük az ülés második félidejét, kérem, foglaljanak helyet!

Körülbelül nyolc perccel később kezdhetjük, mint terveztük - számomra ez azért érdekes, mert egy előtt öt perccel át kell adnom az elnöklést. Megnyitom tehát a harmadik napirendi pontot, a 11/1994-es MKM-rendelet módosításával kapcsolatosat. Szeretném átadni a szót a kormányzati oldalnak, hogy szóban egészítse ki az előterjesztést.

DR. SZÜDI JÁNOS: Én is rövid leszek, csak ismertetném a MÖSZ e témakörhöz megküldött észrevételét, amely a 10. §-t ecseteli. Jól érthető, hogy az elmúlt és jelen tanév tanárveréseire kívánunk reagálni, az iskolai fegyelemsértések azonban többnyire mentális ilyen-olyan károkat okoznak - magyarul, nem ért vele egyet, hogy a megalázott pedagógusokat most még egy eljárásnak alá vessék. Én ehhez annyit tennék hozzá, hogy nem erről lenne szó. Egy olyan eljárást próbálunk formalizálni, bevezetni a rendeletben, amely arra adna lehetőséget, hogy az érdekeltek - lehet ez két tanuló is, nem feltétlenül pedagógusról van szó - megpróbálják megbeszélni és feltárni a konfliktusokat. Ez lenne az egésznek a lényege, és ehhez az előző rendelet annyiban kapcsolódik, hogy ehhez próbálna a szakszolgálat valamilyen segítséget adni. Már elindult egy előkészület, ehhez véletlenül sikerült pénzt is szerezni. Krémer András nevét talán már sokan hallották: először a szakképző iskolákba jutnának el ezek a konfliktusmegoldó technikák, mert a Szakképzési Alap terhére tudtunk pénzt szerezni. És hogy mennyire együtt lehet működni, mutatja, hogy a Fővárosi Pedagógiai Intézetben elkezdték ugyanezt a tevékenységet, és egymás mellett, közösen szervezik ezeket a dolgokat, például a fővárosban több iskolapszichológus is van, és bevonják őket ebbe a munkába. Azt tudom tehát mondani, hogy elindulhat valami ezen a nagyon nehéz területen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Van-e javaslat kérdések és hozzászólások együttes tárgyalására? (*Igen.*) Javaslat van, ki ért egyet ezzel? (*Szavazás.*) Köszönöm, az oldalak többsége egyetért. Akkor átadom a szót a kérdések és vélemények együttes megfogalmazására a szakmai oldalnak.

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Köszönjük szépen.

Előljáróban arra szeretném felhívni a figyelmet - nem először -, hogy megint egy olyan jogszabály-módosításról mondjuk el a véleményünket, amely jogszabály igen gyakran változik, és a gyakori változtatás, ennek a nyomon követése az iskolaigazgatók, igazgatóhelyettesek, egyes esetekben az egyes pedagógus kollégák napi munkáját jelentősen megnehezítik. Általában probléma ez, most egy konkrét eset kapcsán utalnék erre. A 2. § k) pontja egy kicsit a túlszabályozottság kérdését veti föl: vajon szükséges-e, mennyivel lesz jobb ettől a módosítástól az iskola mindennapi munkája, ha az szmsz-be immár az is bekerül, hogy a szakmai munkaközösségek milyen módon működnek együtt és hogyan tartanak kapcsolatot.

DR. SZÜDI JÁNOS: Bocsánat! Az utolsó szó a lényeg: a pedagógus munkájának a segítése. Mindig azt keresitek. Meg kellene oldani.

MIKLÓSI LÁSZLÓ: A jó szándékot természetesen nem vitatom, sőt, bizonyos vagyok benne, csak A-változat: az iskola eddig is betehette ezt a passzust, vannak iskolák, amelyek ezt

meg is tették; B-változat: vannak iskolák, amelyek nem tették meg, most be fogják tenni, de kérdés, a mindennapokban vajon fog-e bármi is változni. Valószínűleg nem. Én csak azt mondom, az olyan jellegű változtatásokat, amelyek a gyakorlati munkában vélhetően és várhatóan érdemi változást nem hoznak - minden jó szándékot tudva és ismerve -, érdemes lenne kerülni.

A másik megjegyzés a 3. § (2) bekezdéséhez kötődik, és nincs szövegszerű javaslatom. Érteni vélem, miért így került be, hogy indokolt segítséget kérhet a gyermekjóléti szolgálattól. Itt a nevelési-oktatási intézménynek egy jogáról, lehetőségéről van szó, ami eddig is megvolt. Ez tulajdonképpen ebben a fázisban figyelemfelhívás. Ami nyilván nem igazán jogszabályba illő, ez a hat-hat. Érteni vélem, hogy ez a következő mondat miatt került bele, ami viszont ezt követően történhet. Ha ezt a nyelvi problémát meg lehet oldani, akkor szerencsésebb lenne. Hangsúlyozom, hogy ez nem a dolog lényegét érinti. Van ennél fontosabb megjegyzésem.

Számos dolgot, amivel egyetértek-egyetértünk, nem jelzek, az idővel való takarékoság érdekében, de számos ilyen eleme van a jogszabálynak, ezt szeretném elmondani.

A mellékletekhez kötődik a következő kérdésem, a 8. oldalon a különös közzétételi listához. Vannak itt olyan pontok, amelyek fölvetetik, hogy ez esetleg adatvédelmi kérdéseket érint-e, hogy az egyes diákok egyes adatait kell-e például nyilvánosan megadni, jelesül az iskolák esetében az 5. pont: általános iskolában a volt tanítványok 8-9. évfolyamon elért eredményei, évenként feltüntetve, középiskolai, szakiskolai továbbtanulási mutatók. Amennyiben nem névre szólóan kell megadni, hanem átlagosan vagy név nélkül, akkor rendben van, csak akkor ezt itt valószínűleg egyértelművé kellene tenni.

A másik kérdés, a 7. pont, lényegében ugyanez: a szakképzésben részt vevő iskolákban a pályakövetés eredményei. Név szerint nyilván aggályos lehet adatvédelmi szempontból, valamiféle összesítés viszont nyilván hasznos.

Kérdés, hogy az általános iskoláknál és a kollégiumoknál nem volna-e célszerű az alapfokú művészeti intézményekhez hasonlóan a hagyományokra, rendezvényekre, versenyeredményekre, esetleg a helyi kulturális életben való részvételre szintén kitérni. Ezek olyan információk, amelyek nem csupán az alapfokú művészeti intézmények esetében lehetnek érdekesek, hanem ezekben az intézménytípusokban is.

Köszönjük szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Következik a szakszervezeti oldal.

DR. HORVÁTH PÉTER: Nincs megjegyzésünk. Támogatjuk. Kerpen Gábornak vannak kérdései.

KERPEN GÁBOR: Egy megjegyzés és néhány kérdés, ha most együtt van ez a kettő.

A 2. §-ban - amit már a szakmai oldal is mondott, az esetleges túlszabályozást - csak arra hívnám fel a figyelmet, hogy nem kötelező sem munkaközösséget alakítani, sem munkaközösség tagjának lenni. Mi van abban az esetben, ha a munkaközösség alkot egy olyan szabályt, hogy minden pedagógus munkájába bele kíván szólni, holott az adott pedagógus nem is tagja a munkaközösségnek. Itt van ez ilyen viszony.

Azért komoly probléma, hogy a munkaközösség-vezetők pótléka nem emelkedik, mert az elmúlt két évben nagyon sok - leginkább adminisztratív - pluszfeladat hárult a munkaközösségekre. Ez csak egy zárójeles megjegyzés volt.

A 10. § szóba került. Mi támogatjuk a mediálás szabályozását, az ilyen típusú szabályozását. De milyen típusú mediálási kötelezettség van akkor, hogyha a diák nem valaki mást sért meg, tehát a másik sértett például egy közoktatási jogszabály vagy a házirend? Van-e ilyen típusú mediálási kötelezettség vagy nincs? Ha van, akkor az szerintem a rendszertől idegen lehet, merthogy akkor valójában nem személy a sértett fél.

Még egy dolog. Ha jól értem, a 17. § (3) bekezdés c) pontjában a 19/2002-es OKM-rendeletet most helyettesíti ennek a 11/1994-es rendeletnek az új melléklete. Ha nem értem jól, akkor nem tudom, hogy miért kerül ki. Ez a közoktatási intézmény elhelyezése, kialakítása, építészeti-műszaki követelményei. Hogyha helyettesíti, az már majdnem jó. Akkor viszont arra szeretnék választ kapni, hogy van-e eltérés a 19/2002-es szabályozás, illetve a most megjelent melléklet szabályozásai között, ha igen, mik azok.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Következik a szülői oldal.

KESZEI SÁNDOR: Mi mindjárt az 1. §-nál megragadjuk az alkalmat, hogy feltegyünk egy kérdést. Itt rendezzi a jogszabály, hogy mi a középfokú iskola. Mi úgy érezzük, hogy a szakiskolai tanulók szegregálva vannak, ki vannak rekesztve sok mindenből. Miért nem nevezhetjük egy egyszerű gesztussal középiskolának a szakiskolákat is? Mi az, hogy ő egymagában középfokú iskola. Ez nemzetközi szinten is jól mutatna, mert akkor a középiskolai expanzió 97 százalékos lenne Magyarországon. Mi tehát azt szeretnénk, hogy a szakiskolai tanulók is benne legyenek, és mindenképpen középiskolának - nem középfokúnak - kellene nevezni.

DR. SZÜDI JÁNOS: Sándor, ne haragudj: gimnázium, szakközépiskola és a szakiskola - a továbbiakban együtt: középfokú iskola.

KESZEI SÁNDOR: Ezt mondom! Nem középfokúnak, hanem középiskolának kívánjuk minősíteni. Ez iskolaszervezeti változtatást jelentene, de csak egy gesztus lenne a kormánytól a szakiskolákkal szemben, hogy középiskolának nevezzük. Miért ne nevezzük? És ezt nemzetközi szinten lehetne érvényesíteni minden szinten. Esetleg középfokú iskolának mondhatjuk a speciális szakiskolákat, azt ott lehet hagyni, meg a felzárkóztatást végző tevékenységet, de magát a szakiskolát, ahol Magyarország szakmunkásait képezzük ki - arról nem beszélünk, hogy milyen körülmények között és milyen státuszban.

Azt is kifogásoljuk, hogy a szakiskolában nem lehet az összes szakképesítést tanulni. Mire föl mondjuk? A hasára üt az NSZFT, és azt mondja, hogy száz szakképesítést lehet tanulni a négyszázötvenből. Miért nem lehet kétszázat? Mi az oka? Mire föl mondja, hogy nem lehet a szakiskolában tanulni, mert tizenkét évfolyam elvégzése szükséges? Egy olyan szakiskolai rendszert kell kialakítani, ha rendbe akarjuk hozni a szakképzést Magyarországon, ahol a szakiskolát nem degradáljuk egy másfajta iskolatípusnak a többivel szemben. Ez csak egy vélemény, ami de kapcsolódott, államtitkár úr, de szerettem volna, ha egyszer már elmondhatom.

Végre megtaláltuk azt a szót - sem a sajtóban, sem a bizottságokban, sem a parlamenti oktatási bizottságban nem hangzott el -, amit itt látunk: a gyermeket, tanulót veszélyeztető okokat. Hát nem a pedagógust éri diszkrimináció, hogy évenként tíz pedagógust inzultálnak, hiszen az egy büntetőjogi kategória, hanem a gyerekek elleni erőszak, egymás ellen és a pedagógusok által elkövetett lelki erőszak, amit a közoktatási törvény tilt, amikor kimondja, hogy

a lelki erőszaktól meg kell védeni a gyerekeket. Nem halljuk sehol! Mi mással nem találkozunk! Amikor egy szülő vagy tanuló üt, az akkor visszaüt. Visszaüthet arra, ami lelki erőszak érte a gyereket, vagy magát a szülőt. Mi megkerestük ezeket a szülőket, ezeket a gyerekeket, meg védtünk egypárat bírósági ügyben, és kiderült, hogy a pedagógus olyan körből jött, ahol ő is egy agresszív magatartással rendelkezik, és úgy látta jónak, hogy olyan mértékig hergeli a szülőt meg a tanulókat, hogy megkapja az első pofont. Ez egy nagyon komoly dolog, erre oda kell figyelni, mert itt a tanulók veszélyeztetéséről van szó a mi olvasatunkban, hiszen az egymilliónégyszázezer tanuló és gyermek - és erről nem beszél senki, csak mi! Kérem, hogy ezt tessenék figyelembe venni! Végre itt van egy olyan bekezdés, amit támogatunk, ahol a tanulók veszélyeztetéséről van szó.

A másik ilyen fontos a dolog: a közvetítő szolgálat. Lehet, hogy ezek is szuperszakértőkből állnak, de egypár közvetítő szolgálati eseményt végigtekintettünk, és ott bizony nem találtunk tanulót vagy szülőt védő magatartást. Amikor olyan dolog került volna sorra, hogy intézkedni kell, kifaroltak alóla. Ugyanúgy, mint az oktatási ombudsman: az is kifarol mindenféle intézkedés alól, mert ő csak ajánlást tehet. Ez az oktatásügyi közvetítő szolgálat nem azt végzi, amit elvártunk tőle, tehát szintén nem a tanulói érdekeket. A tanulói érdekeket egyáltalán nem védi. Szeretném - és ezt most a titkárságnak mondom -, ha közvetítő szolgálat vezetője egy napirendi pont keretében idejönne, és beszámolna az eddigi tevékenységéről. Ha kell, ezt írásban kérjük, ugyanúgy, ahogy az Oktatási Hivatalt. Itt számoljon be a tevékenységéről!

AMBRUS ISTVÁN: Légy szíves paragrafushoz kötni az előző két gondolatot!

KESZEI SÁNDOR: Ez az eredeti 3. §, amelyik a rendelet 6. §-át módosítja, egy új (2) bekezdést ír be. Nagyon jónak, támogathatónak tartjuk.

Most jön egy másik fontos dolog, a fejlődési napló, amit a szakemberek is jónak találnak. Ez új dolog. Volt egy másik, amikor igazolást adnak a gyerek fejlettségéről. A fejlődési naplóval nincs bajunk, az nagyon fontos dolog, de ha át kell adni, amikor első osztályba megy a gyerek, az iskolának, akkor tulajdonképpen visz magával egy olyan jellemzést, amivel visszaélhetnek a pedagógusok. Ez titkos, nem szabadna kiadni! *(Dr. Szüdi János: Akkor minek csináljuk, Sanyi?)* Azért, hogy a gyerekeket és a szülőket az óvoda tájékoztassa a fejlődésről, és rávegyék a szülőt, hogy amiket a fejlődési napló tartalmaz, javítsa ki, és fejlessze otthon is a gyereket. De átadni az általános iskolának! Ez olyan, mintha egy káderlapot adnánk át! Ez a mi olvasatunk. *(Közbeszólások.)* Itt van: ...elérését tanúsító igazolás és egy fejlődési napló. A fejlődési naplóban olyan intim dolgok lehetnek, és olyan, amiben a gyerek már régen megváltozott. És vissza fognak következtetni az iskolák, és előítélettel lesznek a tanulóval szemben. Ez a mi nézetünk, szülői aspektusból.

A következő, ami a legfontosabb nekünk a 6. §-ban a rendelet 20/a-20/b kiegészítését jelenti. Egyből rá kell térnem, hogy a halmozottan hátrányos helyzetű gyerekekről van szó. A halmozottan hátrányos helyzetű kifejezés, ez a definíció szűkíti a támogatottak körét. Ez oly mértékben szűkíti, hogy a költségvetésnek meg a pénzügyminiszternek ajándék, hogy azt mondjuk, halmozottan hátrányos helyzetű gyerekekre határozunk meg bizonyos szolgáltatások vagy előnyök igénybevételét. A halmozottan hátrányos helyzetű gyerek azt jelenti, hogy 38 475 forint az egy főre eső jövedelem a családban. Ha már ezer forinttal vagy akár ötszáz forinttal több, az önkormányzat nem adja oda a szociális támogatásokat. Nem tudom, államtitkár úr, tudsz-e róla, ahol sikerült fellépünk, ott az önkormányzat csinált egy laufot, és betett két- vagy

háromezer forintot. De a legtöbb helyen elutasítják, mert nekik kényelmes, nem kell a szolgáltatást biztosítani. Ezt csak fölvetem, mert biztos, hogy nem lehet most belenyúlni, annyira ráépül egy csomó rendszer. De ott vannak a tankönyvtámogatásnál meg egyéb helyeken a kétyerekes családok, akiknél magasabb valamivel az egy főre eső jövedelem, de például a rezsijük kétszer akkora. Hogy „szociálisan rászorult”, legalábbis a szociológiában egy nagyon körülírt, több paraméter által meghatározott dolog, hogy meg lehessen állapítani. Így, hogy lezárjuk egy jövedelemmel - nem beszélve arról, hogy ezt szerintem az alkotmány is tiltja, mert az alkotmány szerint tilos megkülönböztetni az embereket a vagyoni helyzetük alapján. Itt pedig vagyoni helyzetet vizsgálnak az önkormányzatok. *(Dr. Szüdi János: Miért nem írod ezt le? Most véleményeztem a beadványodat. Írd le!)* Leírom, le fogom írni. *(Dr. Szüdi János: Az Alkotmánybíróságnak.)* Az Alkotmánybíróság már visszaírt, hogy fejtsük ki a véleményünket jobban.

ELNÖK: Maradjunk a tárgynál! *(Keszei Sándor: Már mint ki maradjon?)* Mi. *(Keszei Sándor: Államtitkár úr szólt! Leinted az államtitkárt?)* Ezek szerint...

KESZEI SÁNDOR: Most jön az óvoda. A kolléganőm, Simonné Toldi Ágnes mondja, hogy nincs óvodai nevelési év rendje. Nem tudom, láttad-e a nyári akciónkat az óvodákkal szemben, akik bezártak: volt, aki egy hónapra, volt, aki kettőre. Azt elértük, mert minden sajtó leadta, hogy egy csomó jegyző megváltoztatta az álláspontját, és nem engedte bezárni egy-két hónapra, negyven-ötven napra az óvodát. Elő kell írni.

És most jön, amit előírsz, ami azt mondja, hogy az óvodai nevelési napoknak a 25 százalékát kell, ha hiányzik. Hány nevelési nap van akkor? Nem tudjuk. Azt tudjuk, hogy a közoktatásban 181. Óvodában szerintem kettőszázötvenvalahány. És mi van akkor, ha bezárnak egy hónapra, két hónapra?

És még egy, államtitkár úr - ezek csak kérdések. A büntetést óraszámra adja, mert azt mondja, hogy hét napot hiányozhat, itt meg hat órát. A hat órát mi teszi ki? Beviszem a gyereket - mikor? Reggel hatkor. Reggelizik, átöltözik, foglalkozás - melyik hat óra? Reggel hattól tizenkettőig vagy tíztől este hétig? Mi számít a hat órának? Benne van az étkezés is, vagy csak a foglalkozások? Benne van a délutáni alvás is? Van egypár ilyen kérdésünk.

Meghívtam az Utolsó Padban Egyesület vezetőjét, hogy tartalmilag segítsen kibontani ezeket a dolgokat, de még lenne kérdésem.

Hogy működik a szülői igazolás? A rendelet azt mondja, hogy a szülő igazolhatja. Akkor mi az, amit nem igazolhat? Hol derül ki, hogy ez igazolatlan? Nem tudom, jogos-e.

Kifogásoljuk a nevelés nélküli munkanapot. Itt a dolgozó szülők ellen megy az egész. Mondjuk, hogy foglalkoztatás, mondjuk, hogy dolgozó szülők - hogy lehet, hogy annyi szünet van az óvodában? Nevelés nélküli munkanapot mire föl tartunk öt napot? Persze, tudjuk, hogy mire föl van a nevelés nélküli munkanap, de miért küldjük el a gyerekeket egy másik óvodába? Miért nem hozunk oda utazó pedagógusokat, akik vigyáznának rájuk. Hol itt az aránytalan teher tilalma? Aránytalan minden egyes mozdulat, amikor hároméves gyerekeket mozgatunk! És ez a szülőnek többletköltséggel is jár. Ezt az egész rendszert nem tudjuk hová tenni.

Nem tudom, tudja-e államtitkár úr, hogy az óvodák többsége tartja az őszi, tavaszi, téli és nyári szünetet. Tartják. Meg tudjuk mutatni, mert fõn van az interneten: felszólítják a szülõt, hogy őszi, téli, tavaszi szünet idején vigye el a gyerekét valahová. Dolgozó szülőkrõl van szó, nem az otthon maradó, az ebben a juttatásban részesített szülőkrõl, hanem a dolgozókról - és

piszokul kiszúrunk velük! A nyári szünetben bezárni egy hónapra egy óvodát? Hát mit csinálnak a gyerekekkel? Megy az utcára kulcsos gyerekként vagy eltűnik.

Azt mondja a jogszabály, hogy hét napot lehet mulasztani, akkor szólítják föl először. Megint napról van szó. A tanulót tíz óra után már felszólítják. Itt hét nap után szólítjuk föl, illetve a nem teljesíti a hat órát, már felszólítjuk - tehát az óra és a nap keveredik.

Köszönöm szépen, egyelőre ennyi, és Simonné Toldi Ágnes kíván még hozzászólni.

SIMONNÉ TOLDI ÁGNES: Az előterjesztés tervezett 3. §-ának (2) bekezdéséhez szeretnék egy kérdést föltenni. Meg van határozva, hogy az intézmény hová fordulhat segítségért, viszont az utóbbi időben egyre gyakoribb - ez a saját személyes tapasztalatom, miközben tanulókat képviselek különböző problémás ügyekben -, hogy a szülő, ha bármilyen sérelem éri a gyermekét, hiába fordul az intézményvezetőhöz, az ügyek kilencvenvalahány százalékában az intézményvezető a pedagógust védi, a fenntartó pedig az iskolaigazgatót. Hiába lenne jogorvoslati lehetősége, nem tudja érvényesíteni, és akkor bekövetkezik a bírósági szakasz.

Ahogy már Keszei Sándor is mondta, nagyon örülünk annak, hogy bekerül a gyermekeket, tanulókat veszélyeztető okok megszüntetése. Többször elmondtam már én is, hogy a gyerekeket, akár egyénileg, akár kollektívan lelki megaláztatás éri, és nemcsak egy alkalommal, hanem adott esetben, főleg középiskolában, akár az egész tanulói jogviszony fennállása alatt.

Az óvodáztatási támogatással kapcsolatosan szeretném megjegyezni, hogy a szülők között ennek a támogatásnak a bevezetése feszültséget okoz. Ahogy Sándor is mondta, a 38 475 forintból élő családok nem kapnak támogatást, sőt, nekik fizetni kell a különböző szolgáltatásokért.

A rendelettervezet 6. §-a szerint januártól júniusig, illetve júliustól decemberig van meghatározva, hogy a kifizetések hogyan történnek meg, az esetleges mulasztásokkal kapcsolatosan. Ez költségvetési év. A nevelési év pedig szeptember 1-jétől augusztus 31-éig tart. A kérdésem, hogy ha egy óvodás januártól júniusig kiscsoportos, ott összegyűlik neki 10 százalék hiányzás, akkor azt viszi a következő nevelési évbe, a középső csoportba? Mert költségvetési évként egyben van meghatározva. Ezt görgeti maga előtt, vagy lezárul?

A 20/B § (2) pontjánál szeretném javasolni, hogy az óvoda a gyermek értelmi, beszéd-, hallás-, látás-, mozgásfejlődésének eredményét a fejlődési naplóban szükség szerint rögzíti, tehát a "de legalább félévenként" törölve legyen. A mi olvasatunkban akkor követhető nyomon a fejlődés, hogyha rendszeresebben le van írva.

A fejlődési naplóval kapcsolatosan az a kérdés fogalmazódott meg, hogy a szülő csak akkor kapja meg, akkor ismerheti meg a fejlődési napló tartalmát, amikor a gyerek iskolaéretté vált, amikor a fejlettséget megállapító igazolással együtt átadják?

A következő a szakképzéshez kapcsolódik, a 8. § (4) bekezdése. A szintvizsgán nyújtott tanulói teljesítményt a gyakorlati képzés szervezője értékeli, viszont a tanuló osztályzatát a nevelőtestület határozza meg. Ez a teljes tantestületre vonatkozik, vagy csak azokra, akik a szakképzéshez kapcsolódó szakmai elméleti tantárgyakat oktatják?

DR. SZÜDI JÁNOS: Elnézést! Természetesen végigmehetünk, én itt ülök éjfélig, de van egy iskolai működés. Most tényleg el kell mondanom önnek, hogy hogy működik a nevelőtestület? A nevelőtestületé minden testületi jogkör. Hogy aztán leadja-e a szakképzésieknek vagy nem, ez teljesen nevelőtestületi ügy. Én szívesen elmagyarázom önnek az

egész közoktatási törvényt, meg az óvodák működési rendjét, meg mindent, de nem hiszem, hogy ennek a rendeletnek a célja, hogy itt kell elmondani, hogy ül össze az osztályozó értekezlet.

SIMONNÉ TOLDI ÁGNES: Ennyi kérdésem lett volna.

ELNÖK: Köszönjük szépen, következik a diákoldal!

KESZEI SÁNDOR: Nem, kértem, hogy a szakértőnk szólhasson.

ELNÖK: Tessék parancsolni!

KESZEI SÁNDOR: Egy kisebbséggel foglalkozó egyesület, amit mi nem tudunk prezentálni. Szerettük volna, ha itt hallják, mi a véleménye erről.

MENYHÉRT ILDIKÓ (Utolsó Padban Egyesület): Oktatási szakértő vagyok, az óvoda nem területem, viszont az Utolsó Padban Egyesületet vezetem. Tanító vagyok, és a családokkal kapcsolatos tapasztalatom eltér ettől a dologtól, amely most be kíván kerülni a11/1994-es MKM-rendeletbe. Én azt gondolom, tovább fogja fokozni a családok, az iskolák és a lakosság közötti konfliktusokat egy újabb normatíva megjelenése. Sajnos, az a helyzet, hogy az óvodáknak, a családoknak a kultúrája rendkívül eltérő, és ezt a kétfajta kultúrát kellene valami módon egymáshoz közelíteni. Számomra ugyanúgy érthetetlen volt, hogy mennyi az igazolatlan hiányzás, mitől tesszük függővé, hogy mi igazolt, mi nem. Azt gondolom, hogy ezek megint csak adminisztratív dolgok... *(Közbeszólásra:)* Hát adminisztratív a hiányzás, nem? Azt gondoljuk, hogy adminisztrációtól és normatívától függ, hogy az integráció, az iskolalátogatás mennyire lehet eredményes.

Nekem az a véleményem, az lenne a hasznos, hogyha ezt a fajta óvodába járást, az óvodáztatás sikerességét egyfajta módszertani kézikönyvvel tennék elérhetőbbé mind a pedagógusok, mind a szülők számára. Ugyanakkor azok a szakemberek, akik az óvodában dolgoznak - például a dajkák - ebből a dologból kimaradnak, nem kerül a látótérbe, hogy mi is a dolga egy dajkának. A telepen élő családoknál, akik nem hordják a gyerekeket rendszeresen óvodába, a gyerekek nem szoktak szobatisztává válni hároméves korig. Ezt is vizsgálni kellene, hogy hogyan tudjuk elősegíteni, hogy a gyermek érettsége, fejlettsége olyan legyen, hogy az óvodában létezni tudjon.

Sajnos, az anyukák nem igazán kelnek fel nyolc óra előtt, vagy nem igazán tartják fontosnak, hogy olyan életmódot, olyan napi ritmust építsenek ki, hogy a gyermeket el tudják vinni az óvodába.

Kistarcsán és Kerepesen nagyon szoros kapcsolatot építettem ki, személyi segítőként is, ilyen családokkal. Azt tapasztaltam, hogy az óvodáztatást nem anyagi okok miatt szokták ők maguk hátrítani, hanem a miatt, mert az első osztályos gyerek már el tud menni: reggel felöltözik, és elmegy az iskolába, de az óvodás gyermeket fel kell öltöztetni, gondoskodni kell róla, hogy olyan állapotba kerüljön, hogy elmenjen az óvodába. Ott is voltak, a telepen, olyan személyiséggel rendelkező felnőttek, akiket meg lehetett volna tanítani a dajka szerepre, hogy ott végezzenek olyan fajta személyi segítséget, aminek az eredménye, hogy a gyerekek rendszeresen és megfelelő módon járnak az óvodába, ugyanakkor az óvodai életüket is tudnák úgy segíteni, hogy az számukra jó legyen.

Rendkívül sok kudarcos gyerekekkel találkoztam és találkozom, akiket beíratnak az óvodába négyéves korban, de mivel a vécéhasználatban nem jártas - merthogy az óvodában másfajta vécéhasználat van, és erre a dajkák figyelmét nem hívják fel időben -, ezért a gyermek első napja olyan lesz, amilyen, és ettől kezdve ő nem akar óvodába menni.

Nagyon fontos lenne az is, hogy figyelembe vegyük, tárjuk fel vagy dolgozzuk ki, minek kell történnie az óvodában egy hátrányos helyzetű gyermekkel, illetve hogy az etnikai kisebbségi, illetve szubkulturális sajátosságok mire köteleznék az óvodát. A kisebbségi törvényben benne van a nyelvi előkészítés. Én azt gondolom, ennek valami jobb teret kellene adni...

ELNÖK: Kérem, hogy maradjunk e rendeletnél, ha lehetséges.

MENYHÉRT ILDIKÓ (Utolsó Padban Egyesület): Attól függetlenül, hogy a gyerekek már csak magyar nyelven beszélnek, ez a magyar nyelvi tudás rendkívül korlátozott: etnikus magyar nyelvi tudásról beszélhetünk. Én mindenképpen belevenném ebbe a11/1994-es rendeletbe, hogy az óvodák alkalmazzák ennek a módszertani kézikönyvnek az irányelveit, mert sajnos az óvodák sincsenek ezzel tisztában. Nagyon sokat lehetne tanulni a családi napköziktől, amelyeknek a rendszere most már a bölcsődés korú gyerekekre is kiterjed, hogy eltérő kultúrák esetében hogyan oldják meg például a szobatisztaságra szoktatást és az egyéb szoktatási dolgokat.

Én csak ennyit mondanék, és azt gondolom, hogy ez az integrációs kérdéskör megint nem abba az irányba terelődik, hogy a problémákkal azonosuljon, amelyek ezeken a területeken vannak.

ELNÖK: Köszönjük szépen. A diákoldal következik.

FÁBIÁN TIBORNÉ: Köszönöm szépen, elnök úr. Igyekszem a rendelet mentén haladni, konkrét lenni.

Az 5. § 17.1 pontja: a diákoldalban is aggályként merült fel a duplikálás, tehát hogy egyszer kiadja az óvoda az iskolaérettségről szóló igazolást, másrészt odaadja a fejlődési naplót is, amit köteles vinni az iskolába. Én azt gondolom, sokkal szerencsésebb és demokratikusabb is lenne, talán a gyermek személyiségi jogait is jobban védené, hogyha nem vennénk el a gyermektől az újrakezdés lehetőségét azzal, hogy ezt a dokumentumot kötelezően át kell adni. Saját felhasználásra, a szülőnek mindenképpen oda kellene adni, és a szülőnek meghagyni a döntés lehetőségét, hogy ő másfajta fórumon óhajtja fejleszteni a gyermek elmaradt képességeit, vagy az iskolás tanítónőtől várja a megoldást. Én nem tenném ezt kötelezővé.

Sorban megyek, tehát nem fontossági sorrendben. A 20/B §-ban nyelvtani anomália van, nem rendezett a mondat: „Az óvoda - a közbeékelést kihagyom - az óvodás gyermekek fejlődésének folyamatos nyomon követését.” Nincs állítmány ebben a mondatban.

A 20/B (2) pontjának a vége lenne az a rész, ami a 11. oldalra kerül?

A mediálás lehetősége szerintünk is nagyon európai, nagyon korszerű módszer.

Ami a kérdésem, és ami talán szinkronban van a szakmai oldal által felvetettekkel - vagy talán a szakszervezeti oldal vetette fel? -, hogy ez esetben csak perszonális sérelmeket kezel a jogszabály. Valóban az a kérdés, hogy a házirend megszegésekor ki a másik fél. Egyébként nagyon üdvözlendő a jogszabálynak ez a része.

Csak pontosítás, nem kukacoskodás akar lenni: a 14. § (8) és (9) pontjában is aránytalan teherről és többletköltségről van szó. Úgy is lehet értelmezni az aránytalan vonatkozik a

többletköltségre is, bár, gondolom, nem így akarta a jogalkotó, tehát azt az „és”-t „illetve” szóra kellene cserélni.

Nekem ennyi, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Most udvariatlanul szeretne beelőzni a nem önkormányzati fenntartói oldal az önkormányzati, illetve kisebbségi önkormányzati fenntartói oldal elé, és utána az elnöklést is át kell adnom. Nekem személy szerint két hozzászólásom van, és az egyik pont reflektálna a diákoldaléra. Aggályomat szeretném megfogalmazni az egyeztető eljárással kapcsolatban, pontosabban garancia kellene, hogy az ágazatot valami védelmezze. Félek, hogy egy ilyen egyeztető eljárás során - például, hogyha brutalitás történt - zsarolni lehet az áldozatot, hogy ha nem egyezik bele bizonyos lépésekbe, akkor esetleg további bántalmak érik. Ismerve egy-két napvilágra került, iskolai agresszióval összefüggő esetet, tartok attól, hogy esetleg a bűnös megmenekülhet, az áldozat pedig továbbra is kiszolgáltatottá válik - de ne legyen igazam!

A másik észrevételem a12. §-sal kapcsolatos, ami az eredeti rendelet 35. § (1) bekezdését módosítaná, ami a működési engedély megkezdéséhez szükséges engedély iránti kérelem beadásának határidejét szabályozza. Kicsit aggódom, hogy egy hónappal korábbi ez az időpont, mint ami optimális lenne. Az átszervezésekről március utolsó napjáig dönteni kell a törvényben, 30 napon belül az alapító okiratot be kell terjeszteni a jegyzőnek-főjegyzőnek. A nyári időszakban az a tapasztalatom, hogy hosszabb időt foglalkoznak az alapító okirat nyilvántartásba vételével, tehát a 30 nap gyakran kevés szokott lenni, esetleg még plusz 30 nap szükségeltetne. A működési engedély beadásához szükséges, hogy az alapító okiratot nyilvántartásba vegyék, tehát itt akár el is lehet csúszni az idővel, hogyha nem megfelelő tempóban történik a nyilvántartásba vétel.

A másik pedig ezzel kapcsolatban, hogy a működési engedély iránti kérelem egyik melléklete a használatbavételi engedély, esetleg funkcióváltás esetén a rendeltetésváltoztatási engedély. Bizonyos beruházások csak nyáron, június 15-e után szoktak elkezdődni az intézményben, tehát mire a használatbavételi engedélyeket meg lehet szerezni, félő, hogy a működési engedély eljárásának a lehetséges határidejét már átlépjük. A 30+30 napba nyáron bele szokott férni ez is, de akkor a munkák június 15-ei megkezdése után, nyilván június végéig szoktuk beadni a működési engedély iránti kérelmeket. Valahol a kettő augusztus 31-e előtt találkozni szokott, itt pedig ki lehet csúszni a határidőkből - bár biztos, hogy én kevésbé ismerem a Ket. szabályozását.

Nem tudom, az oldalnak van-e még hozzászólása, akkor átadnám a szót...

DR. SZÜDI JÁNOS: Mielőtt elmész, kérnék engedélyt tőled, hogy válaszolhassak.

ELNÖK: Tessék!

DR. SZÜDI JÁNOS: Az egész áldozati eljárás teljesen önkéntes. Nem kötelező. Ha nem akarja az áldozat, vagy nem akarja a sértett, akkor nem. Nincs olyan, hogy ettől félni kell. Egyszerűen azt mondhatja, hogy nem veti magát alá. Én ettől a dologtól nem félnék. Teljesen önkéntes, mint minden ilyen esemény. Úgy érzem, itt nem kell védelmet adni senkinek. Ha valaki úgy gondolja, hogy nem hajlandó megjelenni, nem veti alá magát ennek a dolognak, akkor nincs ilyen.

Az egész eljárási dolog meg a törvényhez igazodik. Ha jól emlékszem, meg kell hozni egy döntést március végéig, ehhez kell hozzátenni. Nem tudják engedélyezni. Ahhoz, hogy

szeptemberben elinduljon egy iskola, az iskolának is idő kell: meg kell csinálni az összes dokumentumát, ezért kérték tőlünk, hogy mondjunk egy határidőt. Be lehet adni később is, csak akkor nem tud szeptemberben elindulni. Úgy számoltuk vissza, mert az összes jegyző meg közigazgatási hivatal kérte, mondjunk már valamit, mert nem tudják lefolytatni az eljárásokat. Ezért próbáltuk ezt rendezni.

ELNÖK: Csak annyit szerettem volna mondani, hogy az intézmény és a fenntartó számára optimálisabb lenne a június 30-a. Más kérdés, hogy ha a hivatalok a dolgozóikat nyáron szabadságra engedik el - márpedig nyilván nekik is joguk van ehhez -, akkor rövidül az eljárás.

De továbbadom a szót.

DR. SZÜDI JÁNOS: Csak számoljunk: ha május utolsó napján beadják, szakértői véleményeket kell beszerezni, kell egy olyan időszak... Egy-két nap alatt nem lehet meghozni egy ilyen döntést. Maradjunk június 15-ében, ennyi talán belefér, de nem hiszem, hogy tovább lehetne nyújtani. Jó? *(Papp Kornél távozik.)*

(Az ülés vezetését Mihályi Zoltánné veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szeretném folytatni. Egyetértek azzal a véleménnyel, amit a szakmai oldaltól hallottunk, hogy a gyakori törvény- és rendeletváltozások bizony növelik az intézmények terheit. Szeretnék visszautalni rá, hogy tulajdonképpen az Oktatási Hivatal nagy-nagy rendszerességgel ellenőrzi különösen az egyházi - mondjuk úgy, hogy nem állami - fenntartókat, és mindezen paragrafusok betartását számon kéri. Néha bizony nem lehet olyan gyorsan megváltoztatni az alapidokumentumokat, hogy minden benne legyen, utalok itt a 2. §-ban szereplő szmsz-módosításra, hogy a kapcsolattartást az szmsz-ben meg kell jeleníteni.

Sokan azt mondják, hogy a fejlődési napló ne kerüljön az iskolához, ugyanakkor én azt gondolom, ez valami módon segíti az iskolai nevelést. A pedagógusnak, aki az első osztályban egy személyben fogja nevelni a gyereket, segítséget fog nyújtani, melyek azok a részterületek, amelyek esetében a gyerekekre különösen oda kell figyelni. Azt gondolom, ha huszonöt gyereket nevel, és mind a huszonöténél külön kell valamit felfedeznie, akkor lehet, hogy az sok időbe telik.

Szeretném üdvözölni a rendeletnek azt a részét, amely az eszközökre és felszerelésekre vonatkozik. Mondhatnám azt is, hogy valamilyen szinten puhítja, tekintettel arra - és itt megint szeretnék visszautalni az Oktatási Hivatal ellenőrzéseire -, hogy nem kell minden feladat-ellátási helyen teljesíteni azokat az előírásokat, meg szeretnék hivatkozni az orvosi szobára, hogy ha egymástól ötven méterre lévő két épületben nincs, akkor az Oktatási Hivatal büntetést szab ki.

Az aulára vonatkozó előírásokra pedig azt szeretném mondani, hogy igen, ez a mi munkánkat olyan mértékben fogja könnyíteni, hogy minden egyházi iskola mellett ott a templom, amelyben mindazokat a feladatokat meg tudja oldani, amelyeket egy aulában el lehet látni.

A melléklettel kapcsolatban én is csak azt szeretném kérdezni, vajon nem fogja-e a kötelezővé tett listák sora az ott dolgozók, illetve az ott tanulók személyiségi jogát veszélyeztetni, ha név szerinti. De itt csak „számáról” van szó, úgyhogy nagy valószínűséggel csak megjelenteni kell ezeket a listákat. Köszönöm szépen.

Az önkormányzati oldal következik.

DR. SÁSKA GÉZA: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Engedtessek meg, hogy apránként haladjak, mert így is szól az előterjesztésünk.

Rögtön a legelején, ami a 2. §-ban van, amit a szakszervezeti oldal is megjegyzett a munkaközösségekkel kapcsolatosan, nekem a szokásos észrevételem van: szeretnénk, hogy normatív módon fogalmazódjék meg. Az, hogy a szakmai munkaközösségek részvétele a pedagógusok munkájának segítségével - a segítség iránya 360 fokos, bármi tud lenni. Ha a pedagógusok munkájának szervezésében segít, azt helyeseljük e tekintetben. Persze, a munkaközösség az olyan, mint az úttörő: ahol tud, segít - de ezt mégsem kellene a jogszabályba betenni.

A következő probléma, aminek a célját messzemenőig támogatjuk, egyetértünk vele, az iskolai erőszak ügyére vonatkozik: az oktatásügyi közvetítői szolgálat. Ez egy állami szervezet. Miért zárja ki a civil szervezeteket? Annyi közvetítői szolgálat lehetséges, amennyi van. Mi a garancia arra, hogy a kedves és nagyon szimpatikus és mégannyira tehetséges András jobban tud közvetíteni azáltal, hogy állami alkalmazott, mint bármelyik civil szervezet? A közvetítői feladatokat civil szervezetek sokasága látja el alapvetően a diák-önkormányzatnál. És azok közül kiemelni egyet? Nyilván ezek a diákszervezetek majd nyilván szólnak...*(Dr. Szüdi János: Hol van ez?)* A 3. § (2) bekezdés: Segítséget kérhet a gyermek-jóléti szolgálattól - rendben van -, illetve az Oktatásügyi Közvetítői Szolgálattól. Ha megengedő, ha feltételes módban van fogalmazva, akkor bárhol kérhet, vagy kijelentő módban kell, akkor viszont csak ezektől szabad kérnie. Ezt a problémát nyilván meg kell oldani. Azt gondolom, itt ismét keveredett a politika és a jogszabályi szabályozás. Hogyha a miniszter úr támogatja, hogy a kormányzaton belül legyen egy ilyen szolgálat, és erősödjön meg, ezt melegen támogatjuk, és hogy ennek az intézetnek legyen jogszabályi legitimációja, azt is támogatjuk. De hogy kizárólagos legyen, azt semmiképpen sem. Ha támogat ezzel együtt más ilyen konfliktuskezelő szolgálatokat, azt meg különösképpen támogatnánk, de ez nem jogszabályi ügy.

A következőnél, be kell vallanom, magam is bizonytalan vagyok. Az 5. §, a régi 17.1-esnél van, és később majd vissza fog térni. Kérdezem az államtitkár urat, mi az a forma, amelyben a szükséges fejlettség elérését tanúsító igazolás felülvizsgálatát meg lehet ejteni. Nem tudom, de ez tárgyi hiba, hiszen egy szakmai álláspontnak felülvizsgálati lehetőséget kell adni.

Ugyanakkor, hogy át kell adni a fejlődési naplót... Egyetértünk az előzőekben elhangzottakkal, hogy miután ez személyes adat... *(Közbeszólásra:)* Nem az, hogy objektív! Nem hiszem, hogy ez a lista, ami le van írva, objektív lenne. Elolvasva, végigfuttatva a fejemben a pszichológiai iskolákat, hogy ennek hány értelmezése van, és hozzátéve annak a társadalmi rétegnek a kultúráját - merthogy óvónő, aki naiv emberképpel dolgozik -, és ezekkel a szakmai kategóriákkal kellene kitölteni, akkor a naiv emberkép jelenik meg ebben. Nem baj, hiszen csak azzal lehet dolgozni, ami van. De hogy ez igazgatási dimenzióba kerüljön, hogy kötelező legyen átadni, ezt elég nagy bajnak tartjuk. Később erre vissza fogok térni. Az állami kontroll része nem tud lenni, viszont a pedagógiai munkának igen, de csak abban az esetben, ha a szülővel azonos helyzetben van a pedagógus.

Az első igazolatlan után tájékoztatja a szülőt a mulasztás következményeiről - nyilván ez az, ami az iskolai szabályzatokban van rögzítve, meg egyéb jogszabályokban, ugye? Ez a 6. §-ban a ba)-ban van: tájékoztatja a szülőt a mulasztás következményeiről. Valószínűleg azt javasolnánk, célszerű lenne jelezni, hol vannak ezek a következmények rögzítve, leírva, merthogy ez segíti a jogszabály olvasásában nem annyira járatos szülőket. A legalacsonyabb iskolázottságúakat segítő formát javasolunk ebben az esetben.

Hozzá kell tennem, javasoljuk, konzultáljanak arról, hogy a jegyzőknek ez a feladat, hogy naponként kellene számolni, milyen pluszterheket fog okozni. Noha tárgyában érthető, és a szabályozás logikájában működik, de hogy mekkora időterhet jelent...*(Dr. Szüdi János: Nem*

értem, mi a baj, Géza?) Arról szól, hogy ha nem jár óvodába, a napok szerint kell a jegyzőhöz küldeni, és a napok...(Dr. Szüdi János: Nem ez van ideírva, Géza! Én most már mindent megérték. Azt közli az óvoda, elérte-e a 25 százalékot vagy sem.)

Itt van: A kifizetés esedékességét megelőzően, a jegyző által meghatározott időpontban tájékoztatja a jegyzőt azon napok számáról, amelyeket a gyermek igazolatlanul... stb. De ez összefügg a kifizetéssel, tehát a jegyzőknek ez munkát okoz. Nem az oktatási ágazat dolga, de ez a munka pluszmunkaként jelentkezik a jegyzőknek ebben a dologban. Ezért javaslom, hogy ebben konzultáljanak egy másik ágazattal. *(Dr. Szüdi János: A törvény írja elő - ez nem zavar senkit? Törvény rendeli el. Egy órája arról beszélünk! A jegyző feladatát törvény határozza meg.)* A jegyzőnek annyi feladatot lehet adni törvényileg, jogszabályilag... *(Dr. Horváth Péter: Mint az igazgatónak.)* - mint bárkinek -, hogy teljesíthetetlen lesz. Ebben a dologban nemcsak az vezérel bennünket, hogy minden jóra forduljon, vágyaink szerint, hanem hogy a munkavégző szimpátiáját is megszerezzük. *(Dr. Szüdi János: Mindent értek, Géza. Olyan dolgot vitatsz, olyan dologról beszélsz fél órája, amiről a parlament döntött.)* Átugorjunk! *(Dr. Szüdi János: A parlament döntött erről, és mindenki tőlem kérdezi meg. A parlament azt mondta, hogy „rendszeresen óvodába jár. Arra próbál választ adni ez a mondat, hogy mikor jár rendszeresen óvodába. A parlament erről döntött. Hogy jól döntött vagy sem, ezt ne rajtam kérd számon!”)*

János, egy dolgot tisztázzunk: rajtad semmit se kérünk számon! *(Dr. Szüdi János: Dehogynem, a kolléganő is elment, és nem tudom neki megmondani, hogy az itt lévő esélyegyenlőségi igazgatóság kezdeményezte ezt az egészet, hogy kerüljön be a törvénybe.)*

Az önkormányzati oldal jelen lévő tagjai nevében nyugodtan mondhatom, hogy tőled számon semmit se kérünk, hanem elmondjuk, hogy mit javasolunk, hiszen ez a Köznevelési Tanács. És hogy a javaslatainknak mekkora a megvalósulási esélye, erről 1993 óta vannak tapasztalataim. Ennek következtében ez biztosít, hogy ezeket elmondhatom.

De folytatnám...

ELNÖK: Ezt szerettem volna kérni.

DR. SÁSKA GÉZA: A fejlődési naplóról van tehát szó, és itt van módosítási javaslatunk. A fejlődési naplót kérésre, de negyedévente kötelező bemutatni a szülőnek. Ezt javasoljuk, hogy a fejlődési naplót kérésre bármikor, illetve negyedévenként köteles bemutatni a szülőnek. Ez az előzőnek egy kiegészítését jelenti.

A 9. §-nál igaza van Jánosnak abban, hogy a köznevelés-szabályozás logikájában a munkavállalók döntenek el, nem úgy, mint a piaci szférában, azokat a szempontokat, amelyek a vezető értékelésére vonatkoznak. Értem ezt a logikát, nem piaci logika, nem teljesítményelvű logika.

Különösen a 10. §-nál az, ami a fegyelmi eljárásra vonatkozik, nagyobb körültekintést igényel. Az iskolai erőszak valóban 80-90 százalékban diák-diák közötti, és alig éri el az egy százalékot a diák-tanár közötti erőszak, de ez az anyag egyáltalán nem foglalkozik azzal, ami a tanár-diák közötti. Ennek a végiggondolását javaslom.

A normatív fogalmazás iránti vonzódásom mutatkozik a 14. §-ban a tornateremre vonatkozóan. Itt is megjelenik az aránytalan teher fogalma, mint a köznevelési jogszabályokban sok helyen, és ennek az értelmezése mindig problémát okoz ennek az alkalmazásában.

Végezetül átgondolásra javasoljuk a közzétételi listát, mármint a tartalmát és a megfogalmazását is. Az óvodánál rögtön itt van az óvodapedagógusok száma. Ez az óvodában

alkalmazott pedagógusok számát jelenti? A teljes állásúak, a részállásúakat? A szándékkal egyetértünk, csak az értelmezés kérdéses.

Ami az iskolákat illeti, össze kellene kötni mindegyikben, ami közös és ami specifikus. Az iskoláknál a 3. pontnál, az országos mérés-értékelés eredményénél - amit a szakmai oldal is említett - azt mondja, hogy az iskolára vonatkoztatott eredményeit évenként feltüntetve, és ha lehet, osztályonkénti bontásban. Hiszen az osztályok között streaming van! (*Dr. Horváth Péter: Csak a 2., 4., 6. és 8.!*) Értem én az ellenállást, de a szülők és a fenntartók számára - miután az osztályok között nagy a különbség, és a pedagógiai program szerint nincs az osztályban programkövetési kényszer - több információt jelent az osztályonkénti bontás.

Ugyanez vonatkozik a középiskolákra: az érettségi vizsgák sikerességét javasoljuk, nevezetesen hogy hányan nem jelentek meg - ez elég fontos -, mekkora a bukás. Az átlageredményeit is javasolnánk tantárgyanként - itt van benne, hogy kötelező nyilvánosságra hozni. Tantárgyanként javasoljuk, nem az átlageredményt, mert az nem nagyon informatív, ha az iskola kiírja, hogy a mi iskolánkban az érettségi eredménye 4,2 vagy 3,5. Ez is lehet, de ennél sokkal több van a rendszerben.

Tudom, hogy jogszabályi háttére van, kényszerek vannak, de a pályakövetésről kiderült, hogy az iskolák körülbelül a végzett diákok 20-25 százalékát tudják azonosítani. Hogyha kötelezővé van téve, akkor leértékelődik.

Helyes, hogy az iskolai házi feladat és az iskolai dolgozat szabályai megjelennek.

Javasoljuk még a kollégiumok esetében, jelenjék meg, hogy mely iskolák diákjait fogadja be a kollégium, hiszen ez egy fontos információ a szülők számára. Az is elég lényeges a kollégiumoknál, hogy hány nem tanköteles lakik abban a kollégiumban - hiszen a gyereklétszámcsökkenés világában a kollégiumok esetében ez egy komoly pedagógiai probléma.

Ami a művészeti oktatás esetében a sikerességet, az iskola nagyszerűségét mutatja, javasoljuk, hogy legyen mindenütt kötelező - hiszen lehetne ezeket a sikerességi mozzanatokat másutt is megejteni.

Miután a diákoldal már jelezte, hogy a nyilvánosságra hozott adatok közül egyet elmulasztott, engedjék meg, hogy ehhez a ponthoz egy mondat erejéig csatlakozzon a diákoldal.

ELNÖK: Tessék, a diákoldalé a szó!

FÁBIÁN TIBORNÉ: Köszönöm szépen, elnök asszony! Elnézést kérek, csak továbblapoztam az előbb az anyagomat. Érzem a jogalkotó szándékát abban, hogy csak a művészeti iskoláknál sorolta fel a szakspecifikus területeket, jelesül a kultúra elősegítését célzó kezdeményezéseket és eredményeket, de azt mondom, hogy itt minimumkövetelményeket írt a jogalkotó. Ezeket, persze, feltüntetheti más iskolatípus is, de ez a saját érdeke, tehát fel is fogja tüntetni - ezt viszont nem kell jogszabályban rögzíteni.

Amit viszont diákszempontból javaslok: ha már a szakkörök igénybevételének lehetőségét feltüntetni kéri a jogszabály, akkor javaslom, hogy a felzárkózást elősegítő lehetőségeket is vegyük be ebbe a sorba. Mert hogyha belemegyünk abba, hogy a kultúra előtérbe kerül, és azt minden iskolatípus jelentesse meg, akkor az idegen nyelvi képzést miért nem, a számítástechnikai képzés színvonalát miért nem - és így tovább. Ez csak egy visszautalás volt, bocsánat!

A kollégiumoknál csatlakoznék az előttem szólóhoz, és még egy dolgot javaslok: az iskolai felkészítést segítő körülményeket, illetve eszközöket kellene felsorolni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kisebbségi oldalé a szó.

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: Tisztelt Közoktatás-politikai Tanács! Nagyon furcsa érzéseim voltak közel húsz éve iskolaigazgatóként, nem az anyaggal, hanem az itt elhangzottakkal kapcsolatban. Egyrészt valamennyi intézmény szinte felháborodik, illetve retteg attól, hogy újból valami szabályozás jelenik meg a nevelési-oktatási intézmények működéséről, itt pedig azt követelik, hogy mélységeiben, gyakorlatilag a legkisebb önállóságot is kiiktatva szabályozzon le mindent. Szeretném mondani azoknak, akik nem gyakorló pedagógusként dolgoznak, hogy az iskolában a szabályozóknak, tehát a dokumentációnak egyharmada az, ami központi, kétharmada, ami helyi. Azt tehát ott kell meghatározott körülmények, meghatározott keretek között szabályozni. Én is vitatkoztam volna a kolléganővel. Hogy hogy kell használni a végét az óvodában, az annak az óvodának a dolga. Hogy melyik iskolában hogyan működjön ez, az vagy amaz, az az ottani diplomás pedagógusok felelőssége, dolga, és az is, hogy ott jól működjön a szülői munkaközösség - mert ezt nekik tanították az egyetemen. Hogy valaki ezzel nem foglalkozik, a tanár nem tudja, ez meg az igazgató felelőssége. Azért az igazgató felelőssége, mert ő felel azért egyszemélyben, ami ott történik, ha pedig ennek ellenére nem megy, ott meg magának az iskolafenntartónak kell levonnia a konzekvenciát.

A magam részéről nagyon jónak találtam az anyagot. Nem ment túl azon, hogy azt mondja, adok neked egy keretet - eddig. Ebből ki lehetett érezni, hogy mit akar.

Egy dologhoz szeretnék hozzászólni, ami lehet, hogy nagyon perifériális dolognak látszik, de nagyon ravasz. A 6. oldalon a (11) szerint az orvosi szobára vonatkozó előírások megtartása nem kötelező abban az esetben, ha a közelben található intézményben megoldható. Egyrészt a „közel” egy tág fogalom. A másik, én tudom nagyon jól - mert most kellett bevásárolnom, milliós nagyságrendben -, hogy egy orvosi szoba felszerelése nagyon komoly dolog: műtűs kisasztalka, szikék - elő van írva. Ezt kötelező oda bevinni. Igen ám, de kötelező kijönnie az iskolaorvosnak. Ha nekem van egy orvosi rendelőm az iskolában, akkor én biztosítva vagyok - mert az iskolaorvost nem én fizetem, hanem az egészségügyi ellátás -, hogy az iskolaorvosnak előírják, hogy bizonyos időközönként ott kell rendelnie. De ha én belemegyek abba a játékba, hogy nem kötelező, akkor az én gyerekeim úgy bepotyognak az ő valahol lévő rendelőjébe. Ő odarendeli délután, akármikor. Ez nagyon veszélyes. Itt egyrészt ezen elkezd spórolni az iskola, mert azt mondja, nem kötelező, én viszont, mint iskolaigazgató, meg tudom beszélni az iskolaorvossal, hogy hozzá megyünk, tehát kezd leépülni egy olyan, ugyan még nem általános, de meglévő szolgáltatás, amihez nagyon könnyen hozzá fognak nyúlani. Nem elsősorban az iskolák, hanem maga az egészségügyi ellátó intézmény, amelyikkel megint probléma van.

Én tehát javasolnék itt egy szűkítést: az orvosi szoba felszerelésére vonatkozó előírások megtartása nem kötelező, ahol van. De nem azt jelenti, hogy nem kell orvosi szobának lennie. Ne az orvosi szobára vonatkozó előírások megtartása alól mentesítsen - mert ott elő van írva, kell hogy legyen orvosi szoba -, csak a felszerelésére vonatkozók alól. Nyilván vannak olyan dolgok, amikre ki lehet vonultatni a társaságot, de a napi ellátásra - hogy lefektetem, pihentetem a gyereket, el kell különíteni hirtelen valami miatt - kell, hogy legyen az iskolában egy ilyen, és ezt ezen keresztül ne lehessen megszüntetni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormányzati oldalé a szó a válaszádsra.

DR. SZÜDI JÁNOS: Próbálok rövid lenni. Ez a rendelet azért született meg, mert volt egy közoktatási törvény. Ennek a 90 százaléka a törvényből ered. Azon lehet vitatkozni, hogy jó-e a törvény vagy sem, de én ebben nem akarok állást foglalni. A közoktatási törvénybe bekerült a szakmai munkaközösség, annak lényeges szerepet adott - természetesen a szakmai munkaközösség létrehozása nem kötelező, de a diákönkormányzat sem kötelező, a szülői közösség sem, mégis vannak jogosultságaik. Ha nincs ilyen szakmai munkaközösség, akkor ezt a szabályozást el kell ejteni. Ennek a normativitása az, hogy szabályozni kell ezt a dolgot.

Most épp nincs itt Keszei úr, de elmondanám, hogy a középiskola meg középfokú iskola fogalma megint a törvényben van. Engem hiába piszkálnak, hogy nevezzem középiskolának azt, ami egyébként nem középiskola. Nem tudok mást mondani: középfokú iskola. Ez egy elfogadott gyakorlat, az EU-ban is ezt a fogalmat használják. Ha nem nyújt érettségit, az nem középiskola - erre ezt tudom válaszolni. Hogy aztán egyszer lesz majd egy új törvény, amiben a középiskolák közé beveszik a szakiskolát, az rajtam kívül álló ok.

Az egész segítségnyújtás meg az egész iskolai attitűd, meg hogy miért szabályozunk ilyen dolgokat... Ha az ember nem nézné a tévét, nem látná, hogy úgy csinál néhány pedagógus, mintha nem három rendszer lenne egymás mellett: az iskola, a maga pedagógiai eszközeivel, a családvédelem a maga eszközeivel, és a legvégén a büntetőjog... Nem szeretném, nem tartanám jónak, hogyha népszavazáson megszavaznák a tanköteles tanulók kizárását az iskolából. Nálunk poénos: hatéves gyerekeket kizárunk az iskolából - mert ilyen népszavazási kezdeményezés van. Ez azért nagyon érdekes, és akkor a szülők is elégedettek lehetnek, mert a hatéves gyerekek nem kell iskolába járnia, és nem is kell fölkelni, meg egyéb ilyen probléma sem lesz azzal a gyerekekkel.

Tehát három rendszer létezik egymás mellett: iskola, családvédelem, gyámügy és a büntetőjog. Mi ezt próbáltuk valahogy összekapcsolni, megint csak a törvényhez kapcsolódva: iskolapszichológust meg egyéb dolgokat.

Az óvodáztatási támogatás. Háromszintű szabályozás lesz: megszületett a törvény, most lesz egy kormányrendelet, amelyik meg fogja mondani a jegyzőnek, hogy mi a feladata - be fog épülni a Gyet. végrehajtási rendeletébe -, és ott lesz majd benne egy tól-ig, csak azt most nem hoztam el ide, hogy a jegyzőnek nem tudom, mikor kell kifizetnie, és ezért kell majd megmondani az óvónőnek azt az időszakot, amelyben adja már össze a hiányzásokat. Hogy mi a hiányzás, az ott van egy paragrafussal följebb. Ha már ilyen jól megnéztétek, hogy minden rossz ebben a rendeletben, akkor észrevehettétek volna, hogy előtte taglalja, hogyan lehet hiányozni, mi tekinthető igazoltnak, mi tekinthető igazolatlan mulasztásnak. Ha a szülő bejelenti, hogy nem akarja a gyereket óvodába vinni, az igazolt mulasztás, de azt kérte tőlünk az Országgyűlés, azt mondjuk meg, hogy mi a rendszeres óvodába járás. Ezért, ha a szülő szeretne ehhez a juttatáshoz hozzájutni, akkor korlátozzuk azt a jogát, hogy bejelenthesse, a gyereket nem viszi, mert különben igazolt mulasztásként kell fölfogni.

Hogy mi az óvodai nevelési év? Nincs szorgalmi idő, hanem az van a törvényben, hogy szeptember 1-jétől augusztus 31-éig, de közben a fenntartó mondhatja az óvodának, hogy valamikor be kell zárjon. Ennek van egy praktikus oka: ki kell meszelni. Olyan nincs, hogy az óvodát nem zárják be. A pedagógusoknak is el kell menni szabadságra, és ez alatt is meg kell oldani a gyerek ellátását.

Az óvoda lehet egy külön napirend: majd idehívjuk az összes önkormányzatot, és külön elmondjátok nekik. Nektek van egy külön testületetek, odahívjuk a kilenc önkormányzati érdekképviselőt, odahívom nektek az óvodapedagógusok egyesületét, és elmondjátok nekik,

hogyan az óvoda - amelyik egyébként Európában a legjobb, akkor milyen lehet odakint? - szerintetek teljesen rossz.

Amit adatok, meg fogom nézni ezeket az észrevételeket.

Még egy dologra reagálnék: én ezt a közzétételi listát nem szeretném bővíteni. Miről van szó? Az intézmény összes dokumentuma nyilvános - ez törvényben van benne. Aki ezen kívül még kotorászni akar, tegye. Mi csak azt szeretnénk, hogy legyen ilyen feltűnő, olyan adat, ami szembeszökő. Nem kell beletenni mindent, mert a pedagógiai programot, a nevelési programot, az szmsz-t, a házirendet mind nyilvánosságra kell hozni.

A közzétételi adatokat majd megnézzük, mert ez nem személyes adat. Olyan adat, hogy valaki tényleg mondja már meg, hogy hány óvónő van ott - és lehet mondani, hogy főállású vagy mellékállású, de nem érdekes. Annak van informatív értéke, hogy van-e végzettsége. Ez a lényeg. Azt mondja, hogy van három óvónő, főiskolai végzettséggel - ez információ. Ha odáírja, hogy van két óvónő, középfokú óvónői végzettséggel - ez még jogszerű. És ha be meri vallani, hogy van két óvónő, amelyiknek nincs végzettsége, az már aggályos. Ilyen adatok. Tehát nem kell még alábontani, mert az már megint nem informatív.

Még egy dolog van: ez a fejlődési napló. A közoktatási törvénynek van egy nagyon érdekes bekezdése, ami azt mondja, hogy az iskola igazgatója az óvoda által adott adatok alapján dönt a tankötelezettség kezdetéről. Egyébként nem tudom, hogy mi alapján dönt. Az óvodák adnak egy papírt, hogy fejlett-nem fejlett-kevésbé fejlett - a nevelési tanácsadóig lehet elmenni. Azt szerettük volna, az lenne a jó, ha a tanítónő tényleg tudná, hogy annak a gyerekek milyen gondjai vannak. Mármint olyan, hogy látás, hallás, mozgás. Nem azt kell közölni, hogy a gyerek éktelenül rossz. *(Fábián Tiborné: Meg értelmi fejlettség. De erről kap igazolást.)* Meg fogom nézni. Nem arról akarok én adatot, hogy a gyerek haszontalan, nem fogad szót az óvó néninek, hanem hogy a gyerek egy kicsit nagyothall a bal fülére. *(Kiss Mária: És ha az iskolaorvosnak kellene átadni?- Közbeszólások, zaj.)* Az lenne a jó, hogy ezt közösen készítsék a szülővel. Ez nem az óvoda dokumentuma, hanem az a lényege, hogy amikor a gyerek eljut a tanító nénihez, akkor tudják, hogy minek a fejlesztésére van szükség. Ugy fogjuk pontosítani, azt az adatot kell közölni, hogy milyen fejlesztésre van a gyerekeknek szüksége ahhoz, hogy előre tudjon haladni. *(Közbeszólás: Ez korrekt!)* A fejlesztési igény kell, nem az, hogy a gyerek nagyon rossz volt, meg háromszor megszökött az óvodából... Tehát a fejlesztési irányokat kellene - vagy az se jó, Géza? *(Folyamatos zaj.)*

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Nagyon kérem, hallgassuk meg egymást! Egymás után sokkal rövidebb idő alatt végzünk. *(Zaj.)*

DR. SZÜDI JÁNOS: Olyan értelemben, hogy a fejlesztési javaslatokat dolgozzák ki, és ezt vigye tovább az iskolába - jó? Ez se jó? *(Közbeszólások.)* Köszönöm, én befejeztem.

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Szeretném megkérdezni, van-e olyan oldal, amelyik nem kapott választ a kérdésére. *(Jelentkeznek.)* A szakszervezeti oldal és a szülői oldal, utána az önkormányzati oldal szeretne választ kérni még.

KERPEN GÁBOR: Nem kaptam választ a 10. §-sal kapcsolatos kérdésre. Nem kaptam választ a 19/2002-essel kapcsolatban sem. És ha már nálam van a szó, röviden kibővíteném. Szerintem a tanítónak szüksége van arra, hogy tudja, a gyerek érzékszervi fejlettsége milyen.

Mert ha nem tudja, hogy például nagyothall a gyerek, akkor komoly konfliktusa lehet - főlegesen.

DR. DOBOS KRISZTINA: Meg ez a mediáció! Itt az van, hogy ha a szülői szervezet és a diák-önkormányzat kezdeményezi, biztosítani kell...

ELNÖK: Kérem a kormányoldalt, hogy a feltett kérdésekre egyenként legyen szíves választ adni.

DR. SZÜDI JÁNOS: Nem azt, hogy részt kell ebben venni, csak hogy meg kell szervezni az iskolában. Ha kezdeményezik, akkor van egy ilyen eljárási rend. Az ebbe való bekapcsolódás már nem kötelező. Ha kezdeményezik, akkor ott van ez a lehetőség. Utána úgy folytatódik, hogy amikor a fegyelmi eljárást megindítanak, akkor értesítik az érintettet, hogy a fegyelmi eljárás helyett elmehetnek közös gondolkodásra, és akkor eldöntik, hogy mennek vagy nem.

KERPEN GÁBOR: Nekem nem ez volt a kérdésem.

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Hogy ez másnak is világos legyen, hogy nem kötelező, szövegszerűen érdemes lenne még világosabbá tenni.

KERPEN GÁBOR: Az én kérdésem az volt, hogy ha nincs két személy, akinek konfliktusa van, hanem a gyerek jogszabályt sértett, akkor mi a helyzet.

DR. SZÜDI JÁNOS: Szerintem akkor ezt nem lehet alkalmazni. Ha csak az igazgató magára nem vállalja. Mi nem mentünk ilyen mélységig, nem írtam le, hogy diák diákkal, diák pedagógussal... Van egy sérelem az iskolában, ami az is lehet, hogy a gyerek összetép valamit, megrugdálja a falat, tehát nem konkrét személyt bánt.

KERPEN GÁBOR: Akkor nincs helye ennek az egyeztetésnek?

DR. SZÜDI JÁNOS: Én nem zárnám ki. Nincs ugyan sértett, de ha az iskola valamelyik pedagógusa, az osztályfőnök vagy bárki leül, szerintem ezt úgy is meg lehet csinálni.

KERPEN GÁBOR: Ez azt mondja, hogy a szülők és a diákok együtt egyeztető tárgyalást folytatnak, és nincs megkötve, hogy akkor pedig nem, hogyha a diák a házirendet szegte meg. A diákot azért állítják fegyelmi elé, mert megszegte a házirendet.

DR. SZÜDI JÁNOS: Hogy szegte meg? Mondj egy példát!

DR. DOBOS KRISZTINA: Lebontotta az iskola lépcsőjét.

DR. SÁSKA GÉZA: Tízszer késett. *(Közbeszólás: Súlyos!)*

KERPEN GÁBOR: Bizony, az kötelező fegyelmi eljárás, hogyha sokszor késik!

KESZEI SÁNDOR: Ha a házirendet vétkezen megszegi - így szól a jogszabály. *(Zaj.)*

ELNÖK: Engedjük még egyszer a kormányzati oldalnak, hogy ezt a témát kifejtse!

DR. SÁSKA GÉZA: Van egy bál az iskolában - részeg.

KERPEN GÁBOR: Tisztázni kell, hogy ilyen esetekben nincs.

DR. SZÜDI JÁNOS: De miért nem lehet?

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: A házirendet aláírja a diákság is, meg a szülő is. Tehát a házirenden nem a tanárral, hanem saját magával, azzal a megállapodással kerül szembe, amit ők együtt tettek. Itt nincs mérlegelés, hogy egyeztetünk. Arról van szó, hogy megkapod az intézetet, mert megszegted azt a házirendet, amit te is aláírtál.

DR. SZÜDI JÁNOS: Tehát akkor jól értem: azt kéritek, legyen egyértelmű, hogy csak két fél között lehet?

KERPEN GÁBOR: Két személy konfliktusa esetén.

KESZEI SÁNDOR: Jó volt így, ahogy volt! Mi van?

DR. SZÜDI JÁNOS: Amit hatályon kívül helyeztünk, az azért került hatályon kívül, mert egyrészt van ennek a rendeletnek egy 7. számú melléklete, és megpróbáltuk könnyíteni, hogy ne haljanak meg azok az intézményfenntartók, amelyek nem tudják teljesíteni. A te kérdésednek úgy tudok eleget tenni, hogy ezt a rendeletet csak akkor lehet alkalmazni, hogyha a rendelet hatályba lépésének időpontjában nincs orvosi rendelő. Nem az a cél, hogy visszafejlesszék.

Egyébként megjelentek a szabványok. Az európai gyakorlat nem tűri az ilyen fajta szabályozást, mint ami itt van, ezért évek óta kérik, hogy helyezzük hatályon kívül. Elkészítettük a szabványokat, ezek megjelentek, ezért erre a rendeletre már nincs szükség, ezért helyeztük hatályon kívül.

ELNÖK: A szülői oldal következik.

KESZEI SÁNDOR: Csak egy rövid tisztázás. Államtitkár úr, akkor azt mondom, hogy a mulasztott napok száma együttesen meghaladja az óvodai nevelési napok 25 százalékát, és az óvodai nevelési napokat a fenntartó határozza meg.

DR. SZÜDI JÁNOS: Amikor nyitva van az óvoda, annak a 25 százaléka.

KESZEI SÁNDOR: Tehát a fenntartón múlik. Erre kérünk központi intézkedést a dolgozó szülők érdekében. Van olyan papír a kezemben, hogy nem egy, hanem két hónapra zár be az óvoda. Fönn van az interneten. Akkor azt kivesszük, és annak a 25 százaléka. El kell fogadnunk most.

A másik: azt mondtad, hívjuk oda egy ilyen beszélgetésre a fenntartók képviselőit, meg az óvónőket, mert az óvoda a legjobb közoktatási intézmény. Mi azt mondjuk, hogy ez nem egészen így van, jó lenne, ha utána néznénk, mert gyógyszerzik a gyerekeket, meg mindenféle problémák

ezreit tudjuk. De ha egy ilyen tanácskozás van, hívjuk oda azokat az óvónőket, akiket mi hívunk, és azokat a szülőket, akik elszenvedték ezeket a sérelmeket. De ez csak egy megjegyzés. Akkor egy nagyon jó tárgyalás lesz.

Az igazi kérdésem, ami miatt a kolléganőmnél egy kicsit bepörögtél, államtitkár úr, az a szintvizsgával kapcsolatos. Akkor nem jól értelmezem, hogy a gyakorlati képzés vezetője értékeli a gyereket, azt mondja, hogy ez kiváló, és a nevelőtestület ezt ugyan figyelembe veszi, de meg is buktathatja? Ez történt a testnevelésnél is, ami most volt...

DR. SZÜDI JÁNOS: A testnevelést most hagyjuk már, ne keverjünk mindent össze! Mi a probléma? Hogy a szintvizsgát nem az iskolában szervezik, hanem odakinn, a gyárban. Ugyanez van benne valamelyik - már nem tudom, melyik - törvényben, hogy a gyakorlati képzés jegyére a gyakorlati képző tesz. De miután a törvényben az van benne, hogy a nevelőtestület határozza meg az osztályzatot... *(Közbeszólásra:)* De nem bírálja felül, mert úgy kell megállapítani, ahogy a javaslatot tették.

KESZEI SÁNDOR: Köszönöm szépen, elnök asszony.

ELNÖK: Köszönöm. Az önkormányzati oldal következik.

DR. SÁSKA GÉZA: Ami a kötelezően nyilvánosságra hozandó adatokat illeti, javaslok a nyugat-európai és az angolszász mintát, hogy melyek vannak. Többek között az osztálylétszámokat is onnan vettem. Ez nyilván a magyar fejlődés autonómiájából adódik, hogy bizonyos adatokat visszatartanak. Pontosan ilyen okok miatt, szakmai racionalitási okok miatt vált szükségessé, hogy a személyi szám alapján működő rendszerek összekapcsolási tilalmáról szülessék alkotmánybírósági döntés. Szeretném világossá tenni, jó lenne megnézni, hogy milyen adatokat hoznak nyilvánosságra más országokban. Az adatok összekapcsolásának tilalma sokkal fontosabb, mint maga a tárgy. Ez az egyik.

A másik, hogy milyen javaslattal tudunk élni. Az egyik az iskolaérettséggel kapcsolatos. Ez az iskolaérettséggel kapcsolatos óvodai nyilatkozat kiegészíthető minden olyan fiziológias megjegyzéssel, amely mögött orvosi, fiziológias dokumentum van. Ez kiegészíthető azzal, hogy gyengén hall, mozgássérült vagy hasonlók. Ez nagyon fontos. De olyan dolgot, amely normatív elem, ne legyen kötelező kiadni. Mi tudjuk, hogy az óvónők - mint a tanítónők - naiv pszichológiával dolgoznak, kulturális kapcsolat van, nem tárgyi kapcsolat. Ez nem magyar specifikum: mindenütt így van. Ezért ennek a szabályozásnak a fordítottját javaslok. Nevezetesen, hogy ha az iskola konzultálni kíván a gyerekekkel kapcsolatosan az óvodával, álljon rendelkezésre az óvoda, ne utasíthassa vissza. Ezt a szabályozást jónak tartjuk, de nem fordítva. Ne egy adatszolgáltatási kényszer legyen, hanem együttműködési kényszer - és ez egészen más. Ezt tanácsolnám. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Visszaadom a kormányzati oldalnak. *(Dr. Szüdi János jelzi, nem kíván szólni.)* Akkor szeretném megkérdezni, van-e az oldalaknak határozati javaslatuk?

AMBRUS ISTVÁN: A testület élt véleményezési jogával - ennyi.

ELNÖK: Köszönöm szépen, és akkor a következő napirend a 3/2002-es OM-rendelet módosítása.

AMBRUS ISTVÁN: Elnézést kérek, de a KT tagjai közül négynek el kell mennie két óraker egy értekezletre. Én oda fölmegek, és fél háromra halasztom a kezdést. *(Többen: Ez rövid lesz!)* De a különfélék között még van a testületnek más dolga is.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Átadom a szót a kormányoldalnak a 3/2002-es OM-rendelet módosításának előterjesztésére.

DR. SZÜDI JÁNOS: Nagyon rövid leszek. Van egy rendeletünk, amely a gyakorlat során mindenféle technikai nehézségeket hozott fel. Nem érdemben nyúlunk hozzá ehhez a rendelethez: technikai megoldásokat kerestünk. Volt a parlamenti oktatási bizottság előtt is, ahol az volt a legfontosabb kifogás, hogy mindenféle adatok utazgattak az iskolából kifelé, továbbá, hogy a testület döntése ellen nem volt jogorvoslat. A változás lényege, akármilyen hosszú, kettős: egyrészt hogy a testület utazzon az iskolába, és ott nézze az adatokat, ne az adatok utazzanak a testülethez, másodsor pedig, hogy a testület megállapítását az Oktatási Hivatal fogja határozati formában közölni, amivel megnyílik a jogorvoslat lehetősége. Ez a változás lényege röviden. Azért ilyen hosszú, mert mindenféle pontosításokat kér maga a szakmai testület, de ez a lényeg.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, a szakmai oldalé a szó. A kérdésem az, egyetértünk-e azzal, hogy a kérdések és az észrevételek egy körben... *(Általános helyeslés.)* Köszönöm, a szakmai oldalé a szó.

DR. DOBOS KRISZTINA: Elfogadjuk, nincs különösebben kifogásunk ellene. Támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm. Szakszervezeti oldal?

DR. HORVÁTH PÉTER: Nálunk a szakértő kollégáné fogja elmondani a véleményt.

MUIITY MÁRIA: Köszönöm a szót, elnök asszony. Nagyon röviden azt szeretném elmondani, hogy nagyon sok egyeztetésre és szakmai véleménynyilvánításra volt lehetősége a szakmának. Én is ott voltam az egyiken - nagyon szeretek az ilyeneken részt venni, mert kötetlen beszélgetés formájában is módunk van elmondani a véleményünket. Ott volt főtanácsos asszony is, államtitkár úr is. Úgy gondolom, hogy az ott jelenlévők mind úgy gondolják, hogy ez valóban azt a célt szolgálta, amit államtitkár úr itt az előző mondatokban elmondott. Túl vagyunk egy első minősítésen, aminek a tapasztalatait felhasználja ez a tervezet. Mi tettünk néhány megjegyzést ehhez, ezeket főtanácsos asszonynak már továbbítottuk - gondolom, államtitkár úrnak referált róla vagy majd fog.

Nem szeretném most felsorolni szakaszonként, hogy milyen pontosításokat szeretnénk látni a módosításban. Kérem a Közoktatás-politikai Tanácsot, hogy elfogadásra javasolja, mi feltétlenül támogatjuk.

Még mielőtt befejezném, felkérem a legnagyobb szakmai szervezetünk képviselőjét, Ásztai Csabánét, a Magyar Zeneiskolák és Művészeti Iskolák Szövetségének alelnökét, hogy ő is egészítsen ki engem, és mondja el a szövetség véleményét. Köszönöm.

ÁSZTAI CSABÁNÉ (Magyar Zeneiskolák és Művészeti Iskolák Szövetsége): Tisztelt Közoktatás-politikai Tanács! Tisztelt Államtitkár Úr! Főtanácsos Asszony! Mindenekelőtt köszönetemet szeretném kifejezni a szakmai szervezetünk nevében és az egész szakma nevében ezért a kiválóan előkészített rendeletért, plusz azért, mert voltak szívesek döntő százalékban befogadni azokat a szakmai javaslatokat, amelyeket hozzáfűzhettünk.

Ha szabad, az utolsó pillanatban még három rövid pontosítást szeretnék kérni, hogy ez az anyag valóban jól szolgálja azt a célt, amiért készült. Tudják mindannyian, hogy a magyar művészetoktatási intézmények az elmúlt évben nyolc hónapon keresztül a közoktatási intézmények közül elsőként vetették alá magukat egy minden részletre kiterjedő, nagyon alapos, komoly, kétlépcsős szakmai minősítési eljárásnak, és ezeknek a tanulságoknak a figyelembevételével készül most el az a szabályozás, aminek alapján ezt folytatni tudjuk.

A második oldalon a 3. § c) pontjába kérném, hogy iktassuk be a „mely tanszakon” elé azt is, hogy „mely művészeti ágakon”, mert ez szakmai szempontból fontos. Nem minden művészeti iskola oktat minden ágon stb. Nem hiszem, hogy ez nagy gondot okozna.

Kérem továbbá, hogy a 4. oldalon a 4. § 14/A (1) bekezdésében, ahová bekerültek az archivált tanulói munkák, pontosítsuk úgy, hogy „a vizsgált időszakra vonatkozó archivált tanulói munkák”. Öt évre kapják meg az intézményeink a minősítést, és nyilván akkor az elmúlt öt évben archivált tanulói munkák legyenek, ne bármilyen. Az archiválás jelenthet akár húsz évet is.

Egy harmadik kiegészítő dolgot kérnék még, ha szabad, az 5. oldalon az 5. § (6) bekezdésénél. Itt arról van szó, hogy új intézmény vagy új tanszak, új művészeti ág esetében mikor kell eljárást indítani, és milyen volumenűt. Mondjuk, adott egy ezerfős iskola, és három fővel egy fagott tanszakot szeretne elindítani az igazgató. Nem valószínű, hogy akkor egy teljes új eljárást kellene lefolytatni. Azt javasolnánk, hogy minősített intézményben új művészeti ág vagy új tanszak indítása esetén a beküldött dokumentumok alapján a minősítő testület dönthessen arról, hogy új vagy kiegészítő eljárást kell-e lefolytatni. Itt a kiegészítő eljárás fogalmát lehetne esetleg beiktatni. Azt gondolom, hogy az iskolaalapítás, szigorú szabályok alapján ugyan, de továbbra is demokratikus szabadságjog Magyarországon. A minősített intézmények öt évre megszerezték a minősítés valamilyen fokozatát, adjunk lehetőséget a minősítő testületnek, hogy a változás mértékének ismeretében szakmai döntést hozhasson, hogy az eljárás megindítása egyáltalán szükséges-e, új eljárás szükséges vagy elégséges kiegészítő eljárás. Ha ez befogadható, megköszönjük, ha nem, nem.

Mivel most a Közoktatás-politikai Tanács előtt vagyunk, szeretném hangsúlyozottan kérni, hogy ne hagyják figyelmen kívül azt a humán erőforrást, azt a szellemi erőforrást, ami magyar művészetpedagógiában rejlik, amikor az Új tudás program fő dolgairól gondolkodnak. Én azt gondolom, hogy a művészetoktatási intézményhálózat elemei, akár a zene és egyéb művészetek, terápiás értékét is figyelembe véve, segítő központja lehetnek a hátránykompenzálásnak, a tehetséggondozásnak, és akár az iskolai agresszió csökkentésében is eszközök lehetnek. Azt gondolom, hogy ugyanúgy, ahogy a modern korban a matematikára, az informatikára, az idegen nyelvekre nélkülözhetetlen szükség van, vagy a gyerekek egészsége érdekében a mindennapos testnevelésre szükség van, a lelki egészség szempontjából a mindennapos éneklésre vagy a művészetek mindennapos közelségére is szükség lenne.

Köszönöm szépen. Örülünk, hogy ez a szabályozás irányt tud szabni ennek a fontos dolognak, hogy a minőséget megfelelő módon tudjuk őrizni az intézményekben.

Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Én is köszönöm. Szülői oldal!

KESZEI SÁNDOR: Rövid leszek. Tulajdonképpen 2000 óta vizsgáljuk, hozzuk a különböző rendszabályokat az alapfokú művészetoktatással kapcsolatban, mivel voltak cégek, akik milliárdokat nyúltak le. Nem tudom, hogy ezt elfelejtjük-e - mi erre emlékszünk vissza. Ennek hatására az Oktatási és Kulturális Minisztérium folyamatosan módosítja a jogszabályokat, nem beszélve a parlamenti oktatási bizottságról. Most már a végére értünk ennek? Most már minden rendben van?

Most akkor kérdezek egyet. Van elég hangszer az iskolákban? Hangszeres oktatás folyik az iskolában vagy báboznak?

DR. SZÜDI JÁNOS: Énekelnek, Sándor!

KESZEI SÁNDOR: Vagy bábozás. Az is olcsó. *(Szűcsné Hobaj Tünde: Báboznak is.)* De én a hangszeres oktatásra gondolok, mert a hangszer azért most már nagyon drága. Hogy változott ez az arány az utolsó hat évben? Hogy süllyedtünk le oda, hogy már nincs is hangszer az alapfokú művészetoktatásban? Vagy pedig a szülőknek kell megvenni, mert nincs rá pénz.

A másik kérdésem, hogy fizetni kell-e most a szülőknek valamit az alapfokú művészetoktatásban. Kell fizetni? *(Többen: Kell.)* Köszönöm szépen. És van elég hangszer? *(Többen: Van.)* Van. Akkor minden rendben van. És megszűnt most már a jogszabály-módosítás? Minden rendben van? *(Szűcsné Hobaj Tünde: Nem. Még nincs. - Muity Mária: Mint ahogy a közismeretben is folyamatos.)*

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ha a szülői oldal befejezte, a diákoldal és az önkormányzati oldal elfogyott, a nem állami köszöni szépen, egyetért a javaslattal, és átadja a szót a kisebbségi önkormányzatoknak.

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: Nincs hozzátennivalóm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, a kormányzati oldalnak visszaadjuk a válaszadási lehetőséget.

DR. SZÜDI JÁNOS: A tanszakot minősíteni kell, anélkül nem kap normatívát. Ezt a múltkor már végigvitattuk. *(Muity Mária: Az rendben van, csak hogy ne az egész iskolát újra!)* Nem az egészet! Azt a részt kell minősíteni, ami most indul. *(Muity Mária: Ez a kérés.)* Ez logikus, hogy csak az új tekintetében, természetesen. Ez így rendben van, nem?

SZŰCSNÉ HOBAJ TÜNDE: Új intézmény és új művészeti ág.

DR. SZÜDI JÁNOS: Új művészeti ágnál csak abban a tekintetben kell lefolytatni, ami új. Szerintem ez rendben van, el tudjuk fogadni.

ELNÖK: A kormányzati oldal befejezte a válaszadást, köszönöm szépen. Van-e még valakinek olyan kérdése, amire nem kapott választ? *(Nincs ilyen jelzés.)* Ha nincs, az a kérdésem,

mi a testület javaslata a véleményezésről. Van-e valakinek határozati javaslata? *(Nincs.)* Ha nem, azt gondolom, ugyanaz, mint az előzőek. Köszönöm szépen.

Következik a különfélék: a kerettantervek véleményezése. Szeretném megkérdezni, hogy a kormányoldal fölvezeti-e.

DR. SZÜDI JÁNOS: Átadnám a szót, mondd légy szíves!

AMBRUS ISTVÁN: A bevezetőben elmondtuk, hogy a különfélék között a Közoktatás-politikai Tanács az itt bemutatandó kerettantervek véleményezését alakítaná ki. Ez kötelessége a testületnek. A jövő héten, 16-án, az OKNT fogja tárgyalni, illetve jóváhagyni a Kerettantervi Bizottság döntési javaslatait.

Mint a kiküldött dokumentum is tartalmazza, az előterjesztések előadója az Oktatási Hivatal osztályvezető asszonya, illetve kolléganője, ezért átadnánk neki a szót.

ROSTÁNÉ ZENTAI ILDIKÓ: Köszönöm szépen. Szeretettel üdvözlöm önöket. Rostáné Zentai Ildikó vagyok, az Oktatási Hivatal akkreditációs osztályának vezetője. Az elmúlt ülésen azt az ígéretet tettük, hogy az OKNT elé kerülő kerettanterveket, illetve ami a Kerettantervi Bizottságon átment, önöknek is még időben előterjesztjük véleményezésre, az OKNT-ülések előtt.

Arról szeretnék beszámolni, hogy szeptemberben a Kerettantervi Bizottságnak két ülése volt: szeptember 4-én és szeptember 25-én. A két ülés témái ugyanazok a kerettantervek voltak: öt kerettanterv. Ezt két részre bontanám. Az egyik az Educatio Kht. négy darab „magyar mint idegen nyelv” kerettanterve, különféle szakaszokra, és a Nemzeti Tankönyvkiadónak az 1-8. évfolyam számára beadott kerettanterve.

A szeptember 4-ei ülésen a Nemzeti Tankönyvkiadó kerettanterve elfogadást nyert, és kihirdetésre javasolta a Kerettantervi Bizottság az OKNT számára, azzal a megkötéssel, hogy mivel nyomdakész anyagot kell leadni, apró pontosítások, javítások elvégzendők, amikről majd a kerettantervi referens - aki Kertész János volt - referál a következő bizottsági ülésen. Ezek a javítások megtörténtek, úgyhogy szeptember 25-én már csak arról döntött a bizottság, hogy a javításokról a referens beszámolóját elfogadja.

Az Educatio négy kerettanterve esetében - amelyeknek Miklósi László úr volt a referense - nagyobb problémák voltak még szeptember 4-én: átdolgozást kért és engedélyezett a Kerettantervi Bizottság. Szeptember 25-ére ezt a kerettanterv írói meg is tették, olyannyira, hogy mind a szakértő, mind a Kerettantervi Bizottság referense, végül a Kerettantervi Bizottság is elégedett volt vele, és szintén kihirdetésre javasolja az OKNT-nek.

Mi elhoztuk a kerettanterveket, itt vannak a referensi és szakértői jelentések is, bárki betekinthez.

Ennyit szerettem volna elmondani. Ha Miklósi úr esetleg valamivel kiegészítené...

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mint Oktatási Hivatal vagy mint szakértői oldal?

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Oktatási Hivatalként semmiképp, némi tudathasadással, mint a folyamat egyik szereplője beszélek erről, de reményeim szerint a szakmai oldal véleményét is kifejezem ezzel. Bízom benne, de ha nem, Krisztinát kérem, hogy rögtön jelezze, hogyha eltérne. *(Dr. Dobos Krisztina: Ha két mondatnál többet mondasz, már jelzek.)*

A mai ülésünk korábbi szakaszára utalok, amikor azt mondom, hogy az általam referált kerettantervek egyik jellemzője, hogy nem csupán az a célközönség, amelyre elsősorban gondolnánk, tehát a migráció kapcsán Magyarországra érkezett nem magyar ajkú népesség - kínaiak, vietnámiak, bárkik, bár természetesen ők is, kiemelten -, hanem ezek mellett megjelenhetnek a Magyarország határain túl, távol - mondjuk Észak-Amerikában - élő magyarok gyermekei, akik esetleg ezt a tantervet használnák, valamint - amire talán kevésbé gondolnánk - a roma tanulók is. Nem véletlenül mondom ezt. Ma egy másik napirend kapcsán már szó volt erről.

A második mondat első tagmondata következik. A most másodjára bírált kerettantervek gyakorlatilag új alkotást jelentenek a korábbiakhoz képest. Fantasztikus módon változtak, és a Kerettantervi Bizottság valamennyi tagja külön kiemelte, hogy milyen kiváló alkotások születtek az előzőleg látott, gyakorlatilag elfogadhatatlanokkal szemben - pontosvessző.

A Kerettantervi Bizottságban is elhangzott, hogy formailag - de csak formailag, mert jogilag tökéletesen megfelel - egy szint hiányzik ezek közül: a haladó szint. Javasoltuk, hogy ezt is dolgozza majd ki a benyújtó, ha erre módja van - pontosvessző.

A másik anyag a Nemzeti Tankönyvkiadó, tehát a Perfekt Akadémia anyaga is a Kerettantervi Bizottság egyöntetű támogatását nyerte el.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen a hosszú körmondatot. Szeretném megkérdezni, van-e még a szakmai oldalnak hozzátennivalója. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nincs. Szakszervezeti oldal? *(Nem kíván szólni.)* Szülői oldal?

KESZEI SÁNDOR: Mint a Kerettantervi Bizottság állandó meghívottja, látom ezt a munkát, látom a hibákat, látom a javításokat. Tényleg komoly munka folyik ott. Sajnos, nincs már itt a kormányoldalról olyan szakember, olyan vezető, akinek el tudnánk mondani, bár lenne néhány fenntartásunk a jogszabállyal kapcsolatban. Ezt majd írásban leadjuk. *(Ambrus István: Nem tartozik a napirendhez ma.)* Kérdést ott eszek föl, ahol akarok.

Tankönyvek készültek-e ezekhez a kerettantervekhez? Kell-e készíteni tankönyveket? Amikor beadta egy Nemzeti Tankönyvkiadó vagy akár az Apáczai, módosította-e a tankönyveket a kerettantervnek megfelelően, vagy megelégszik azzal, hogy a NAT-nak feleljen meg a tankönyvei?

ROSTÁNÉ ZENTAI ILDIKÓ: A kérdés annyiban zavarba ejtő, hogy a mi Közoktatás-hatósági Osztályunk két osztályra bomlik: az egyik a Tankönyvosztály, mi pedig az Akkreditációs Osztály vagyunk. Legjobb tudomásom szerint tankönyvet csak akkreditált kerettantervekre lehet készíteni.

KESZEI SÁNDOR: Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A diákoldal és az önkormányzati oldal hiányzik. Az előterjesztéssel a nem állami oldal egyetért, és átadom a szót a kisebbségi oldalnak.

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: Ezek a tantervek hamarosan használhatók, függetlenül attól, hogy nincs hozzájuk tankönyv. Ettől függetlenül lehet vele dolgozni, csak nehezebb. Azzal

egyetértek, hogy addig nem érdemes tankönyvet írni, amíg nincs meg a tanterv, mert mi van, hogyha nem hagyják jóvá...

Nekem volna egy kérdésem vagy javaslatom mint érintettnek. Nálunk gyakran előfordul a magyar mint idegen nyelv, különösen azzal a nem magyar állampolgárságú társasággal, akik valamilyen gazdasági ok miatt ide áttelepültek Németországból, itt van a gyáruk stb. Ezeket a gyerekeket nekünk érettségiztetnünk kell. Tehát hogyha most már készen van a tanterv 9-12. évfolyamra, akkor gyakorlatilag szeretnénk hamarosan látni az érettségi követelményrendszert. Nekünk az is jó, ha megerősítik azt, hogy ugyanaz az érettségi követelményrendszer, ugyanazok a szabályok vonatkoznak rá, mint a többi gyereknek az egyéb idegen nyelvekre. Én úgy gondolom, hogy a magyar mint idegen nyelv azért valamivel több, mert ez államnyelv. Miután én nem ismerem ezt a tantervet, igazából azt feltételezem, hogy változtattak is rajta, mert ha nem változtattak volna, akkor lehetett volna használni azokat a tanterveket, amik az egyéb idegen nyelveknél megjelentek. Elképzelhető tehát, hogy ez igazából nem idegen nyelv, hanem bejöhét az a fogalom, hogy a magyar mint államnyelv. Akkor itt már nem azonos, mert az utóbbi időben találkoztunk mi olyan érettségi feladatlapokkal, amit nem biztos, hogy meg tudott volna oldani egy magyar gyerek, aki a magyar szakközépiskolában magyar anyanyelvű, mert olyan nehéz volt a magyar mint idegen nyelv. A másik része pedig, hogy átesett a ló túloldalára, mert az volt a feladat, hogy „legkedvesebb magyar nyelvű olvasmányom” - itt meg arról ír, amiről akar.

Én tehát úgy gondolom, hogy ezt a részét javasoljuk, hogy szabályozzák hozzá, és mondjanak róla valamit. Tőlem ezt már többször hallhatták, hogy mondjanak már nekünk valamit a magyar nyelvről ilyen szempontból is, de még soha senki nem mondott.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Formabontással: szakmai oldal!

MIKLÓSI LÁSZLÓ: A legutóbbi fölvetés egy részére szeretnék reagálni. Metodikailag, megközelítésében az immár a Kerettantervi Bizottság által elfogadni javasolt anyag kvázi különböző egyéb nyelvek - angol, francia stb. -, idegen nyelvek metodikáját veszi át, és adaptálja erre a területre. Hozzá kell tennem, hogy ez a magyar mint idegen nyelv egy teljesen új feladat volt. Ilyen dokumentum, ilyen kerettanterv korábban nem volt, tehát itt új utakon jártak a készítőik. Talán ez is az egyik oka annak, hogy az első nekibuzdulásban valami nagyon mást akartak csinálni, mi meg azt javasoltuk, hogy érdemes a bevált megközelítéseket alkalmazni és adaptálni. Nagyon sok mindent - itt most kimondottan a kerettantrvról beszélek - átvettek, adaptáltak és reményeink szerint ezt sikeresen lehet a magyarban alkalmazni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszaadom a szót az előterjesztőnek, ha van még hozzáfűznivalója. *(Nem kíván szólni.)* Azt gondolom, hogy itt semmiféle határozathozatalra nincs szükség - nem is vagyunk határozatképesek -, így megköszönöm a bizottságnak és az előterjesztőknek a munkáját, és ezzel a mai ülést bezárom.

(Az ülés végének időpontja: 14 óra 17 perc)

